

Onze Vogels

NUMMER 3 | MAART | 2023

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

De

ssel

Hé een pinguïn. Nee, geen pinguïn

Rik Meerema

“Mama, mama kijk! Een pinguïn.” “Waar?” “Daar! Kijk nou dáááár! In het water!” “Ik zie ‘m! Dat lijkt inderdaad wel een pinguïn schat.” “Hé John! John er komen hier toch geen pinguïns voor?” Vader John mompelde ‘quasi’ grappig: “Bij de Noordpool de verkeerde afslag genomen zeker” en probeerde, zonder uit te glijden, op zijn veel te witte sneakers, het eind van de pier te halen. Ik overhoorde deze conversatie van een willekeurig gezin op de havenpier bij West-Terschelling.

Wat doe je dan als vogelaar? Laat je het gaan, zodat het kind tot in lengte van jaren denkt dat ze een pinguïn zag en erger nog, dat die op de Noordpool voorkomen? Of hang je de betweter uit? Zeg je er wat van? Laat je de docent in je spreken? Ik koos voor het laatste. Ik zakte door mijn knieën en zei tegen het pienter uitzierende meisje dat het een zeekoet was. Dat deze hier nu in de herfst ook op Terschelling op vakantie was en dat ze normaal gesproken in het noorden van Europa langs rotskusten voorkomen. Tot mijn lichte verbazing was de moeder er geïnteresseerd bij komen staan en kwam zelfs vader John, weliswaar met een ‘gespeeld’ ongeïnteresseerd gezicht, voorzichtig weer wat onze kant op. Hij constateerde met de zojuist verkregen informatie “Dat zei ik toch, een zeekoet pinguïn uit het noorden”.

Ik besloot mij even niets van John aan te trekken en vertelde dat zeekoeten daar, hoog boven het kolkende water van de Atlantische oceaan, op smalle rotsrichels broeden. En toen kwam die ene simpele vraag, waarmee het meisje haar intellectuele supre-

matie over haar ouders schrijnend duidelijk maakte. Ze vroeg “Maar meneer, hoe komen ze daar dan, pinguïns kunnen toch niet vliegen?” Dit was mijn kans om die vervelende John, met zijn voor de Wadden veel te witte sneakers, een beetje in zijn hemd te zetten. Ik zei dat ze helemaal gelijk had. Dat pinguïns niet kunnen vliegen. Dat zeekoeten wel een beetje op pinguïns lijken, maar dat zij wél kunnen vliegen. Niet super goed met die korte vleugeltjes, maar goed genoeg om op de smalle rotsrichels te kunnen komen. Bovendien, vertelde ik verder, pinguïns leven op de Zuidpool, helemaal aan de andere kant van de aarde en komen niet zwemmend naar Terschelling. Zeekoeten wel! Pats, daar had vader John vast niet van terug. Toch deed hij nog een grappig bedoelde poging om zich te herstellen. “Ze zijn wel naar Artis gezwommen!” zei hij. Ditmaal was het dochterlief die haar vader de les las. “Denk je nu echt dat we gek zijn pap? Die zijn daar gewoon door mensen naar toe gebracht!” Hij was genoeg in zijn vaderlijke eer aangetast en liep met een geïrriteerd hoofd richting het einde van de pier.

Ik vertelde nog even dat een paartje per jaar maar één ei legt en dat dit ei peervormig is, zodat het ronddraait en niet weg rolt. Dat het ook ruw is en niet glad, zodat het stabiel ligt. Dat de ouders het ei staande bebroeden en dat een jonge zeekoet nog voor het kan vliegen van de rotsrichel de zee in springt. “Tsjonge, dat wist ik niet van pinguïns” zei de moeder, waarop de dochter verzuchtte, “nee, geen pinguïn mam! Een zeekoet”.

usel

De

INHOUD

In deze uitgave

Diatomeeën aarde in kweekruimten	5		20	Jeugdleden in het zonnetje
Llarget Espanol	8		22	In de keuken van... Jaap Plokker uit Katwijk aan Zee
Blauwfazantjes	10		24	De Lady Amherstfazant (Chrysolophus amherstiae)
Zo zie je maar weer, de aanhouder wint	12		26	Hoe begin je met Europese (zang) vogels? 2
Groene kardinalen	14		28	De scharlakenkoppapegai, een zeldzame verschijning in avicultuur
Vogel 2023: een foto-impressie	17			

En verder

4	Column voorzitter
30	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Groene kardinaal man
© Shutterstock

Wat was het fantastisch!!!

Inmiddels zijn wij een Nederlands Kampioenschap verder en zijn een flink aantal kwekers al aan het kweken met hun vogels. De kweek is toch het allermooiste aan de hobby, jong leven weer in de nesten te zien. Dealen met tegenslagen en voor verrassingen komen te staan. Adviezen opvolgen die gegeven worden door collegae kwekers tijdens de verenigingsavonden of gewoon dat doen zoals wij het altijd deden. Want veranderen terwijl dat niet nodig is onverstandig.

Albert Zomer, voorzitter

Soms moet je zaken ook weer gewoon even "leren". Zo was het na twee jaar onwennig voor iedereen te dealen met een inschrijving voor de Nederlandse Kampioenschappen terwijl er aan de wijze van inschrijven via de digitale weg niets gewijzigd werd, dan alleen het financiële gedeelte. Ook noodzakelijk want alles is duurder geworden, dus ook onze hobby. Een suggestie om omdat alles duurder is geworden maar gratis in te laten schrijven of het goedkoper maken was een non-suggestie. De te huren accommodatie en alles moet wel betaald worden.

Het inschrijven voor de Nederlandse Kampioenschappen liep aanvankelijk stroef, maar zoals gebruikelijk kwam in de laatste week voor sluiting van de inschrijving

de instroom op gang. Op de laatste dag schreven nog 162 inzenders hun vogels in, met het uiteindelijke resultaat 5515 vogels. De aanvankelijk lage stand heeft wel voor zorgen en hoofdbreken gezorgd bij menig bestuurder. Valt het aantal tegen? Ja, maar wij hadden het wel enigszins verwacht. Doordat veel shows niet door konden gaan, zijn vogels weer de volières ingegaan en er ze dan weer uithalen is dan weer een stap te ver. Ook twee jaar corona werkt niet mee aan het halen van het oude aantal. Nu komt de moeilijkheid! Wat gaan we doen voor het NK 2024? Een kleinere hal, met risico dat bij meer inschrijvingen deze te klein gaat worden of moeten we dan een inschrijving maximum hanteren? Daarnaast een wat ongelukkig opgesteld en geplaatst bericht, door een extern bedrijf, gooide ook nog roet in het eten. Leden werden hierdoor op een verkeerd spoor gebracht voor wat betreft verkoop van vogels, het inschrijven voor de vogelbeurs. Leden verwachten een "a la minute" reactie van de NBvV en als dat nagelaten wordt dan volgen er vervolgens allerlei verwensingen, beledigingen en niet relevante zaken die benoemd worden. Hoe zeer is mijn voorwoord uit het oktober nummer weer van toepassing geweest. Doet dat pijn? Ja zeker! Vanuit de NBvV is na enkele dagen reactie gekomen en wel door de commissie Dierwelzijn – Ethiek en Wetgeving. Wat een werk hebben zij weer verricht. Bedankt!

Ongetwijfeld is er iets verkeerd gegaan tijdens de Nederlandse Kampioenschappen of tijdens de Mondial, maar het was bovenal fantastisch om gewoon weer deel te mogen nemen aan een grote show. Fantastisch om de bekenden en blije gezichten weer te zien. Fantastisch om de prachtige vogels te bewonderen, ook nu weer met bijzondere kweekresultaten. Viel het aantal tegen was de eerdere vraag? Ja, maar wij hebben nog steeds een representatieve show en belangrijk hij kon door gaan. Nog een jaar zonder Nederlandse Kampioenschappen zou funest zijn. De NK commissie moeten wij enorm bedanken. En dande vrijwilligers, zonder jullie zijn wij nergens!! Dus ook jullie enorm, enorm, enorm, bedankt!!!!

Allen die ingeschreven hebben voor de Nederlandse Kampioenschappen bedankt voor het vertrouwen. Voor hen die in de prijzen zijn gevallen, felicitaties!! Voor hen die net niet in de prijzen vielen, een uitdaging voor volgend jaar, dus succes! Bedankt iedereen, het was fantastisch!!!!

RECTIFICATIE COLUMN

Per abuis is het voorwoord van januari nogmaals geplaatst in het februarinummer. Hiervoor onze welgemeende excuses. De checklist van het bondsblad is inmiddels aangepast, zodat we in de toekomst verschoond blijven van dergelijke foutjes.

Redactie Onze Vogels

Diatomeeën aarde in kweekruimten

Bron: USA Gloster Association
Vertaling: Albert Zomer

Diatomeeën aarde (DA) wordt al langer gebruikt als filtermiddel in aquaria en voor het beheersen van vlooiën op honden. De auteur kon zich nog herinneren dat hij burens had met huisdieren die een vlooiënplaag hadden en zodra de DA werd aangebracht, deze in een verbazingwekkend tempo letterlijk van de dieren sprongen. Daarna ging hij het ook gebruiken bij zijn vogels.

Hij had goede kweekresultaten, maar ook luis. Ervaren kwekers vertelden hem dat hij Sevin-poeder (een insectide) moest gebruiken, dus hij stopte met het gebruik van DA en vergat dit middel tot vele jaren later.

Hij vond Sevin niet gebruiksvriendelijk en het is een giftige insectide. Het oude middel schoot hem weer in gedachten en nog belangrijker, het effect ervan. DA is biologisch en kan op verschillende manieren worden gebruikt.

Een stukje geschiedenis

• 'Baden in zand' is een bekend verschijn-

sel bij vogels en pluimvee dat zichzelf op die manier beschermt tegen mijten en andere parasieten. 400 jaar geleden leidden dergelijke waarnemingen door Chinezen waarschijnlijk tot het gebruik van DA om ongedierte te bestrijden.

• In 1880 werd in de Verenigde Staten opgemerkt dat dit middel hielp tegen rupsen van de katoenmot.

• Tot de jaren 1950 werd kleistof, zand of silicagels (soms aan te treffen in goederen in kleine zakjes om het product droog te houden) op grotere schaal in praktijk gebruikt.

• In de vroege jaren 1950 werd DA gebruikt om fruitmotten, komkommerkevers, Mexicaanse bonenkeverlarven, ongedierte en kakkerlakken uit opgeslagen producten te weren.

Wat is Diatomeeënaarde (bekend als DA of Fossiel Poeder)?

Het is een natuurlijk voorkomend, zacht, kiezelachtig afzettingsgesteente (sediment). Het is sediment van gefossiliseerde algen gevonden in waterlichamen en

Voorbeeld van een enkelvoudige diatoom

verwerkt tot een poeder. Omdat de cellen van deze algen een hoog gehalte aan silica bevatten, is het gedroogde sediment geproduceerd uit deze fossielen ook zeer rijk aan silica. Silica wordt vaak gevonden in de natuur als een onderdeel van bijvoorbeeld zand, rotsen, planten, diatomeeën en mensen. Diatomeeënaarde is een geconcentreerde bron van silica, wat het uniek maakt. Het

heeft een deeltjesgrootte variërend van meer dan 3 µm tot minder dan 1 mm, maar doorgaans 10 tot 200 µm. (µm staat voor micrometer of gewoonlijk een micron genoemd, wat er een is miljoenste van een meter. De oude Grieken gebruikten diatomeeënaarde om bouwmaterialen te maken, zoals bakstenen en blokken. Later werd het populair in Europa voor diverse industriële toepassingen. De typische chemische samenstelling van ovengedroogde diatomeeënaarde bestaat voor 80-90% uit silica, met 2-4% aluminiumoxide (meestal toegeschreven aan kleimineralen), en 0,5-2% ijzeroxide.

Compositie

Elke afzetting van diatomeeënaarde is anders, door verschillende mengsels van pure diatomeeënaarde gecombineerd met andere natuurlijke kleien en minera-

In zand badende mus, © Shutterstock

Deze kleine, verschillende diatomen vormen diatomeeënaarde

len. De diatomeeën in elke afzetting bevatten verschillende hoeveelheden silica, afhankelijk van de sedimentatie omstandigheden, de aanwezigheid van andere sedimenten (klei, zand, vulkanische as), en de leeftijd van het ontwikkelingsproces.

Vorming

DA ontstaat door de opeenhoping van de amorfe silicaesten van dode diatomeeën (microscopisch kleine eencellige algen) in mariene afzettingen. Het fossiel blijft, bestaan uit een paar symmetrische schelpen of frustules (schalen of omhulsels). Diatomeeën zijn in staat om silica te extraheren uit water dat minder dan 1% verzadigd is met amorfe silica. Hun frustules blijven onopgelost omdat ze omgeven zijn door een organische matrix. Kleiminerale kunnen ook neerslaan op de frustules en ze beschermen tegen oplossen in zeewater. Wanneer het diatomee sterft, wordt het ontdaan van zijn organische laag en blootgesteld aan water. Als resultaat, slechts 1% tot 10% van de frustules overleven lang genoeg om te worden begraven onder afzettingen, een klein deel dus. Naar schatting 0,05% tot 0,15% van de oorspronkelijke hoeveelheid silica die geproduceerd wordt door diatomeeën, wordt aangetroffen in de sedimentaire afzettingen.

Waar in gebruikt?

DA wordt gebruikt als een filtratiehulpmiddel, in mild schurende producten, waaronder metaalpolijstmiddelen en tandpasta, mechanisch insecticide, absorberend middel voor vloeistoffen, een verster-

kend vulmiddel in kunststoffen en rubber, poreus ondersteuning voor chemische katalysatoren, kattenbakvulling, als stabiliserende component van dynamiet, thermisch isolator en grond voor potplanten en bomen zoals in de bonsai kunst. Een alom gebruikt natuurlijk product dus.

Er zijn duizenden niet-pesticide producten die diatomeeënaarde bevatten zoals huidverzorgingsproducten, tandpasta's, voedingsmiddelen, dranken, medicijnen, rubbers, verven en waterfilters. Momenteel zijn er meer dan 150 producten geregistreerd voor gebruik binnen en buiten gebouwen, op boerderijen, in tuinen en dierenkennels. Diatomeeënaarde producten zijn geregistreerd voor gebruik tegen bedwantsen, kakkerlakken, krekels, vlooien, teken, spinnen en vele andere plagen.

Er zijn twee hoofdtypen diatomeeënaarde die variëren in concentratie van kristallijn silica:

- Consumptie gebruik: dit type bevat 0,5-2% kristallijn silica en wordt gebruikt als insecticide en antiklontermiddel in de landbouw- en voedingsindustrie.
- Non consumptie: Ook bekend als non-food-grade, dit type bevat meer dan 60% kristallijn silica. Het is giftig voor zoogdieren en heeft veel industriële toepassingen, waaronder waterfiltratie en dynamietproductie.

Ongediertebestrijding

DA is van waarde als insecticide vanwege zijn schurende en absorptie-eigenschappen. Het fijne poeder absorbeert lipiden uit de wasachtige buitenlaag van de exoskeletten van vele soorten insecten; dit exoskelet (buitenlaag van insect) fungeert als een barrière tegen het verlies van water uit het lichaam. Beschadiging van deze laag verhoogt de verdamping van water uit het lichaam, zodat het insect uitdroogt, vaak dodelijk. Geleedpotigen sterven als gevolg van de waterdruk tekort.

Diatomeeënaarde wordt op grote schaal toegepast voor insectenbestrijding in graanopslag. Om effectief te zijn als insecticide, moet diatomeeënaarde een

gemiddelde deeltjesgrootte van minder dan ongeveer 12 µm hebben.

Op welke insecten heeft diatomeeënaarde effect?

Diatomeeënaarde is effectief tegen elk insect dat een exoskelet heeft zoals vlooien, mijten, luizen, mieren, miljoenpoten, oorwormen, kakkerlakken, zilversjies, bedwantsen, krekels, duizendpoten, pilwantsen, zeugenwantsen, de meeste kevers, schimmelmuggen-larven en sommige larven.

Het wordt ook gebruikt tegen mijten en luizendoor een lichte behandeling van DA onder het houtkrullenstrooisel.

DA brengt geen schade toe aan regenwormen waardoor het veilig gebruikt kan worden in een wormencompostbak die besmet is geraakt met mijten, schimmelmuggen of mieren. Dat is de reden waarom DA wordt aanbevolen voor ongediertebestrijding.

Hoe veilig is Diatomeeënaarde?

Consumptie DA is een natuurlijke, niet-toxische, chemicalienvrije en veilige manier om uw kat of hond vrij te houden van parasieten zowel inwendig als uitwendig. Onder een microscoop heeft het poeder microscopisch scherpe randen die veilig zijn voor uw huisdier, maar dodelijk voor parasieten en insecten. DE wordt al tientallen jaren gebruikt voor de bestrijding van parasieten, insecten, larven en hun eitjes.

Diatomeeënaarde is veilig bij gebruik op honden, katten, vogels en zelfs mensen! Zorg er wel voor dat u de consumptie (food grade) versies van DA gebruikt.

Food-Grade Diatomeeënaarde en vogels

Parasieten zijn een veel voorkomend probleem voor vogels. Diatomeeënaarde is effectief voor zowel inwendige als uitwendige parasietbestrijding. Wanneer het wordt toegevoegd aan voer droogt tot 75 % van de vlooien, mijten, bedwantsen en wormen uit, die hun weg hebben gevonden naar het voer. Uitwendig kunnen, bijvoorbeeld kippen, vaak genieten van diatomeeënaardebaden; het helpt hun veren en huid ongediertevrij houden.

De / sel

Engelstalig affiche: hier werkt DA onder andere tegen

Als antiklont en antiparasiet middel, kan diatomeeënaarde veilig worden toegevoegd aan elk vogelvoer. Diatomeeënaarde van voedselkwaliteit is over het algemeen verkrijgbaar bij voedsel- en diervoederwinkels of online. Waar je ook koopt, voor gebruik met je vogels, zorg ervoor dat het:

- food grade is (het minder dan 2% kristallijn silica (en indien mogelijk lager) bevat)
- geen vulstoffen (sommige bevatten krijt of zand) bevat
- het goed is verpakt in een sterke, luchtdichte tas (het laatste wat je wilt is dat het overal neerdaalt bij opening)

In een studie met muizen werd vastgesteld dat langdurige blootstelling schade kan veroorzaken.

Als vogelkweker wil je dat niveau van blootstelling niet hebben. DA is een zeer fijn, stoffig poeder dat, tenzij het zorgvuldig wordt behandeld, overal naartoe kan vliegen. De grootste zorg is het risico van het inademen van het stof.

Voordelen van DA op bot- en eivorming bij kippen

Dit is opgenomen omdat dit soort informatie niet te vinden is met betrekking tot kanaries. Diatomeeënaarde is een geweldige natuurlijke behandeling tegen parasieten en wormen, zowel inwendig als uitwendig. Als bijkomend voordeel toonde een studie aan dat kippen die een dieet met veel siliciumdioxide kregen, met als hoofdingrediënt diatomeeënaarde, een sterkere botvorming vertoonden dan de dieren welke lagere doses hadden gekregen. Bij toevoeging aan kippenvoer, in een verhouding van 2%, aten de kippen meer en produceerden gezondere, sterkere eieren met meer dooier. Bovendien vertoonden deze kippen aanzienlijk verbeterde botmineralisatie bij een DA verbeterd dieet.

Diatomeeënaarde aanbrengen

Wanneer u wilt experimenteren met DA in uw vogelvoer: de aanbeveling is om het op het voer te strooien en het vervolgens te mengen met een verhouding van niet meer dan 5% van het totaal. Als je het moeilijk vindt om in percentages te schatten, is het advies 4 eetlepels DA gebruiken voor elke vijf kopjes voer of 0,8 van een eetlepel voor 1 kopje voer.

Tijdens het aanbrengen van DA kan het stof in de lucht terechtkomen. Food grade DA is niet toxisch, maar zoals met elke vorm van stof, zelfs wegstof, babypoeder of maïszetmeel, kan het inademen ervan de longen irriteren en kan het in de ogen komen.

- De effectiviteit van DA neemt aanzienlijk af wanneer het nat wordt.
- Voor de beste resultaten moet DA worden aangebracht op droge gebieden, dus zorg ervoor dat vogels en kooi droog zijn.
- Vermijd contact met ogen en mond;
- Stof de DA tussen de veren van vogels en herhaal waar nodig.
- Om parasieten in vogelkooien te voorkomen, breng DA aan op zitstokken en vloer van de kooi.
- Stof de kooibakken af, vooral in de hokken, voordat u bodembedekking gebruikt.

- Stof alle nestjes af voordat je ze in een nestschaal of mandje bevestigt.
- Regelmatige toepassing om de 6 tot 8 weken wordt aanbevolen om herinfectie te voorkomen.
- DA kan worden toegepast op het zaad van de vogels om het te beschermen tegen snuitkevers, zaadmotten en andere plagen met verhouding van 1 theelepel op ongeveer 1/2 pond zaad.

Gebruik bijvoorbeeld een poedersuiker strooier om de DA aan te brengen in kooibakken/nestbakken. De strooier natuurlijk wel droog houden. Om nesten te behandelen een papieren of plastic zak gebruiken. Nesten erin en schudden met dichte zak.

Gebruik van het poeder kan ook in de kweekruimte zelf. Ook in de naden en kieren is het belangrijk dit middel te spuiten en gebruiken.

Samenvatting

- Diatomeeënaarde kan licht worden gebruikt in de veren van vogels. Bedek de ogen en neusopeningen om inademing te voorkomen.
- DA kan worden gemengd met het zaad van uw vogel om zaadmotten en andere insecten te bestrijden. Je kunt 1 kopje DE tot 50 pond zaad mengen.
- Gebruik van DA in de kweekruimte kan, vooral waar er breuken zijn in de oppervlakken van muren en vloer en elke barst en gaatje. Dit is waar bloedluis zich overdag verstoppen.
- DA is een geweldige bloedstoller wanneer toegepast op teennagels die te kort geknipt zijn of wanneer een bloedveer bloedt. Je kunt het zelfs gebruiken op dezelfde manier thuis.
- DA heeft een uitdrogend effect op de huid, dus handschoenen dragen is aanbevolen.
- Wanneer u grote oppervlakken behandelt, is aan te raden om een stofmasker te gebruiken tijdens gebruik.
- Het product wordt in Nederland verkocht onder diverse namen, onder andere Homeshield en Insectosec.

usel

De /

Llarget Espanol

© Th.Minten & H.Branje

Een slanke houdingvogel met een cilindervormig lichaam en een lange staart. Een ras dat pas rond 1990 ontwikkeld is in het Spaanse Levante.

Houding 20 punten

De Llarget is een houdingras en moet in werkhouding een hoek van 60 graden maken. Vaak voldoen de tentoon gestelde vogels niet aan deze eis en staan ze nog niet recht genoeg in de werkhouding. In rusthouding houden de vogels het kopje wat naar voren en laten ze de staart wat hangen. Maar in werkhouding moet de rug recht zijn.

Vorm 20 punten

De Llarget is een smalle vogel die niet breed in de schouders hoort te zijn. De standaard vraagt een lang en fijn lichaam met een licht cilindervormige borst. Borst en rug smal en zonder rondingen. Vaak zijn de jonge vogels wat te breed in de schouders hetgeen vervolgens resulteert in een te vol lichaam. Van de 100 jongen die Theo Minten het afgelopen jaar gefokt heeft waren zeker verschillende mooie jongen, maar tachtig stuks waren te klein of niet aan de maat.

Grootte 15 punten

Het formaat, minimaal 17 cm, is bij de meeste Llargets een probleem. De vogels zijn vaak niet lang genoeg; en hebben ze wel lengte, dan zijn ze vaak te vol in het lichaam.

Poten/dijen 10 punten

Bij dit lange type kanarie passen lange, licht gebogen poten waarbij de dijen lang en zichtbaar moeten zijn, bedekt met korte veren. De Llarget moet dus hoog op de poten staan.

Kop hals, nek, snavel. 10 punten

De standaard vraagt een klein en ovaalvormig kopje. De snavel is kegelvormig. Hals en nek middelmatig van lengte en slank. Scheiding tussen kop en lichaam goed zichtbaar.

Vleugels/staart 10 punten

Vleugels zeer lang en goed gesloten tegen het lichaam gedragen zonder kruisen. De staart dient zeer lang te zijn, smal met een kleine V-vorm aan het uiteinde.

Bevedering/kleur 10 punten

De bevedering moet kort, glad en goed gesloten worden gedragen. Een groot probleem bij de kweek van met name Llargets is dat, wanneer de vogels groter worden, de bevedering vaak te lang wordt. En dat wordt met name veroorzaakt door

het telkens paren van schimmel aan schimmel. De jongen worden dan over het algemeen weliswaar wat groter, maar lang niet altijd zoals de standaard dat wil.

Alle kleuren zijn toegestaan, dus ook rood en bont.

Conditie 5 punten

Uiteraard dient een wedstrijdvogel in goede conditie te verkeren. Is een vogel niet 100% in orde dan zal dat doorgaans tot uiting komen in een minder goed gesloten bevedering en een onvoldoende werkhouding.

Selectie

Wil je resultaat behalen met de Llargets dan is streng selecteren een must. Wanneer je selecteert op een strakkere bevedering loop je kans dat het formaat wat minder wordt. Dan moet je vervolgens weer selecteren op dat formaat. Je zult dus moeten zoeken naar compromissen om uiteindelijk te komen tot jonge vogels die richting het ideaalbeeld staan.

Italië

In Nederland zijn nog nauwelijks topvogels te vinden, maar in zuidere landen als Spanje en Italië zijn er al verschillende kwekers in staat om wél grotere vogels te kweken met een smal

POSTUURKANARIES

lichaam die de standaard al heel goed benaderen. Maar ook bij die vogels mogen de staarten en vleugels nog wel wat langer 'worden'.

Dat we in Nederland nog weinig topvogels kunnen bewonderen op de verschillende shows heeft natuurlijk met name te maken met het feit dat er nog niet veel liefhebbers zich met de kweek van dit ras hebben bezig gehouden. Wil je goede vogels aanschaffen, dan moet je je in feite in het buitenland 'melden'. En de kampioenen zul je toch zelf moeten zien te fokken waarbij een zeer strenge selectie een voorwaarde is en veel geduld.

Wedstrijd

De llarguet is niet moeilijker af te richten dan andere postuurkanarierassen. Zit de houding er niet in, dan krijg je deze er ook met africhten niet in. Ook bij dit ras geldt dat je niet verder moet kweken met vogels die geen goede werkhouding laten zien.

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBABE33 een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.
'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.
9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

GENDIKA

LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA
onderzoek

Geslacht Ziekte Verwantschap Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar www.gendika.com

Blauwfazantjes

© Theo van Mil
Foto's: Henk Branje

Prachtige Afrikaanse prachtvinken die prima passen in een gemengde collectie volierevogels. Rustig, vriendelijk en voorzien van een parmantig blauw verenpakje.

Aanschaf

Let bij aanschaf goed op de gezondheid van de vogels; ze mogen niet dik zitten! In ieder geval opblazen en controleren of onderbuik niet verdikt is. Persoonlijk zou ik dergelijke wat teerdere vogels bij een liefhebber aan huis kopen en niet op bijvoorbeeld een vogelmarkt. Je kunt dan ter plaatse bekijken hoe de vogels gehuisvest en verzorgd worden. Eventueel kun je wat voer meenemen voor de eerste week. Het vergemakkelijkt de gewenning aan de nieuwe leefomgeving.

Bij de gewone blauwfazantjes hebben alleen de mannetjes de kenmerkende rode wangvlekken. Onderscheid van de geslachten is dan ook gemakkelijk. Moeilijker wordt het om de popjes te onderscheiden van de andere soorten blauwfazantjes. Het beste is om koppels van andere kwekers goed te observeren.

Thuis de nieuwkomers altijd apart zetten voor minstens twee tot drie weken. Hebben de vogel iets onder de leden, dan zal zich dit doorgaans binnen enkele weken uiten.

Observeer de vogels van enige afstand. Zet op verschillende plaatsen voer en doe hetzelfde met water. Geef in het begin in ieder geval voer en water op de bodem van het verblijf want de vogels gaan daar het eerste op zoek naar voedsel en water. Mogelijk zijn de nieuwkomers geen drinkfonteinjes gewend! Goed opletten dus!

Vredelievend

Blauwfazantjes zijn vredelievende vogeltjes die goed passen in een gezelschap-

Mannetje

volière. Het zijn echte gezellige vogels. In een kweekkooi kan ook, maar eventuele broedresultaten zijn dan doorgaans minder. Ze kunnen goed samen met alle andere soorten Afrikaantjes gehuisvest worden. Nieuwe vogels kun je het beste in de winter bij de rest van de collectie voegen en niet tijdens het broedseizoen omdat dit veel onrust kan geven.

Een weetje waar blauwfazantjes zich onderscheiden van de andere afrikaantjes is dat ze een heel kenmerkende hoge contactroep hebben als de vogels gescheiden zijn van elkaar. Dit heb ik ontdekt toen bij mij als beginnend liefhebber een mannetje ontsnapte. Dagen zat het mannetje in de omgeving en liet steeds duidelijk horen dat hij in de buurt was.

Temperatuur

Blauwfazantjes zijn afkomstig uit de tropen en kunnen niet zo goed tegen het Nederlandse klimaat. Ze zijn dan ook niet winterhard. Het liefst overwinteren bij een temperatuur van minimaal 18 graden Cel-

sius. Regenachtig, winderig en koud weer is niets voor blauwfazantjes. Nattigheid geeft alleen maar ellende. Bij guur weer gaan de vogels het liefst naar binnen naar een tochtvrij nachthok.

Voeding

Niet te moeilijk: een zaadmengsel voor Afrikaanse prachtvinken. Een dergelijk zaadmengsel bevat niet te grote zaden welke goed door de vogels te 'kraken' zijn. Negerzaad en rode millet worden nauwelijks opgenomen.

In de winter: zadenmengeling plus wat diepvries pinkies of buffalowormpjes en een beetje krachtvoer.

In de zomer: hetzelfde als hierboven met daarnaast diepvries rode muggenlarven. Bladluizen, met name groene bladluizen zijn de eerste dagen het perfecte voer voor net uitgekomen jongen. Verder (groen ingevroren) hanepoot. Blauwfazantjes zijn gek op halfrijpe zaden en verse onkruidzaden. Deze kun je heel goed in de diepvries bewaren en na ontdooien ter beschikking stellen.

Eivoer: Cede (voor tropen) in blender met wat wortel mengen en fijn geknipte sla tot het goede vochtgehalte. Daarna kan het mengsel in porties worden ingevroren. Telkens een portie voor 7-10 dagen uit de vriezer. Aan dit eivoermengsel wordt geweekt zaad, hanepoot, onkruidzaden en Senegal gierst gemengd.

Kweek

Na 1 maart wanneer 't buiten mooi weer is en waarschijnlijk blijft kunnen er verschillende nestkastjes opgehangen worden; wanneer de vogels in zo'n nestkastje broeden kun je, wanneer je hopelijk te zijner tijd moet ringen, goed bij de jongen komen. Bouwen de vogels een eigen nestje, dan kun je moeilijker nestcontrole uitvoeren en jonge vogels ringen. Het beste nestmateriaal is kokosvezel; enkele witte donsveertjes mogen niet ontbreken.

Het nestje heeft vaak, net als bij andere Afrikaantjes, een kenmerkende slurf als ingang. Probeer bij de nestcontrole deze zoveel mogelijk intact te laten door met twee vingers op de tast de controle uit te voeren. Soms lukt het beter om aan de bovenkant van het nest een gaatje te ma-

ken. Na controle dit gaatje zo goed mogelijk weer dicht.

De broedduur bedraagt ongeveer 13 dagen. Jonge vogels kunnen na 4 tot 5 dagen met ringmaat 2.3 mm geringd worden.

Ofschoon de meeste blauwfazantjes niet gevoelig zijn voor nestcontrole kun je deze het beste zo weinig mogelijk uitvoeren. Valt een van de oudervogels uit, dan stopt de ander met broeden....

Vogelshow

Blauwfazantjes wennen snel aan een wedstrijdkooi. Het zijn doorgaans rustige vogels. Als voorbereiding op de show kun je de vogels het beste enkele weken in een ruime broedkooi huisvesten. Een of twee weken in de wedstrijdkooi is doorgaans voldoende. Vaak is zelfs korter mogelijk.

Zo zie je maar weer, de aanhouder wint.

R.A. Mollen

Het voorjaar start dit jaar laat, of op andere jaren veel te vroeg, wie het weet mag het zeggen.

Het blijft lang koud, maar als dan eindelijk, in de tweede helft van april, wanneer de temperatuur boven de 10 graden Celsius uitkomt, hoor ik voor het eerst dit jaar, bij het ondergaan van de zon, dat prachtige geluid van de zomertortel.

De zomertortel is voor mij veruit de mooiste duif. De doffer bezit daarnaast ook nog eens de mooiste roep van de vijf in Nederland het wild levende duiven. Waarbij ik de stadsduif en de rotsduif als één beschouw. Het is dan ook meteen wel de kleinste en zeker de schuwste van het stel. Met deze laatste eigenschap is de kans dat je deze duif in het wild tegenkomt ook niet zo heel groot. Gelukkig maar dat het onmiskenbare geluid goed is te horen.

Niet zo goed

Helaas gaat het met de aantallen van de zomertortel in Nederland niet erg goed. De afgelopen decennia zijn de aantallen enorm afgenomen. Momenteel wordt de omvang van de populatie in Nederland geschat op nog 1.500 broedparen. Deze zijn dan vooral in het zuidelijke deel van Nederland te vinden. Wanneer je nagaat dat het met de overige in het wild levende duiven wél goed gaat, zou je kunnen concluderen dat het feit dat de zomertortel elders overwintert er voor zorgt dat de aantallen hard zijn teruggelopen.

De zomertortel is namelijk de enige Nederlandse wilde duif die in september- oktober richting het zuiden vertrekt. Ook in avicultuur merk je dat de duiven in de herfst wat onrustiger zijn. Het natuurlijk trekgedrag blijft ook na generaties in gevangenschap houden van deze soort bestaan. De bestemming van de in het wild levende zomertortels is west Frankrijk tot aan Afrika toe. Vooral tijdens deze trek wordt er veel op deze soort gejaagd. Daarnaast draagt het inkrimpen van het leefgebied, struwelen, bosjes en braakliggende akkertjes, bij aan de teruggang. De zomertortel leeft een teruggetrokken leven, waarbij ze zich voeden met allerlei soorten zaden en granen. Ze geven de voorkeur aan kleine zaden. Ook in de volière geven zomertortels de voorkeur aan kleinere zaden. Verder zijn het beslist geen lastige eters.

Hoewel ik in het verleden jarenlang met de zomertortel heb gekweekt, was ik al weer enige jaren zonder. De liefde voor deze duif is altijd gebleven en toen ik in het najaar van 2020 in de omgeving een koppel kon kopen, heb ik daar niet lang over hoeven nadenken. Het jonge koppel werd ondergebracht in een nieuw gebouwde volière van 6 meter lang, 1 meter breed en 2,5 meter hoog. Ze deelde het verblijf met een koppel Europese patrijzen. Vanwege de nieuwbouw zijn de geplante struiken nog maar laag en bieden het jonge koppel geen beschutting. Boven op de volière werden wat takken gelegd. In de herfst hebben we hier behoorlijk last van roofvogels. De stressgevoelige zomertortels, zo is mijn ervaring, kunnen hier maar slecht tegen. Het is niet de eerste keer dat zich een zomertortel dood vloog van de schrik, nadat een roofvogel volhardend op de volière bleef vliegen. De beschutting van de takken werkt prima en het tweetal komt de winter goed door.

Jonge duif, © R.Mollen

De
sel

Kweekseizoen

Al nadenkend over waar ik straks al de jonge zomertortels tijdelijk ga onderbrengen, wordt vol vertrouwen eind maart een nestbakje opgehangen. De duiven zijn direct geïnteresseerd en er wordt al snel een simpel nestje gebouwd waarin één ei wordt gelegd. Afwijkend van de standaard van twee eieren beginnen ze op dit ei te broeden. Het nestbakje heb ik in het overdekte gedeelte gehangen zodat de eieren lekker droog blijven. Helaas moet ik daar ook elke dag bij om ze te voeren, hetgeen toch de nodige verstoring geeft. De duiven broeden een kleine week en stoppen er dan plots mee. Het gehele proces wordt herhaald. En spijtig genoeg wordt ook bij poging twee het broedproces niet volbracht.

Ik besluit het nestbakje te verhangen, halverwege in de voliëre. Een dakje er boven en wat kunstgroen zou ze wat meer rust moeten geven. De nieuwe plek wordt geaccepteerd en al gauw volgt er weer één ei. Helaas valt dit ei bij het verlaten van het nest op de grond. Het volgende ei komt vervolgens vast te zitten in het nest. Het draaien van het ei is zodoende voor de duiven onmogelijk. En u raadt het al, ook hier kwam geen jong uit. Het daarop volgende ei mislukt eveneens omdat de duiven besluiten boven op het kunstgroen te gaan broeden. Het ei valt er zo doorheen.

Na het nestje en het kunstgroen wat aangepast te hebben volgde er weer één ei. Dit ei werd tegen alle verwachtingen goed bebroed. Het blijkt bevrucht en vol spanning wordt er gewacht op de komst van een jonge zomertortel. Op de dag voordat het ei moest uitkomen, ging het wederom mis: het ei met een bijna

volgroeid jong belandt op de grond en het jong sterft in het ei. Om moedeloos van te worden. Voorheen ging het altijd vanzelf met de zomertortels. De onervarenheid van het koppel had ze al veel pech opgeleverd. De moed was inmiddels tot onder mijn schoenen gezakt. Maar het koppel verloor de moed zeker niet. Je kunt er van vinden wat je wilt maar het waren zeker volhouders. Gelukkig liet de doffer zich veel horen en kon ik elke avond genieten van zijn roep.

Tóch succes

Het was inmiddels alweer eind juli dat er weer het nest werd opgeknapt en er weer een ei werd gelegd. En deze keer waren het er warempel twee. De eerste vooruitgang sinds enkele maanden was hiermee een feit. De twee eieren werden goed bebroed en op zondag 1 augustus was het eindelijk zover. Na zeven broedpogingen lag er eindelijk een mooi jong in het nest. Het tweede ei was helaas onbevrukt. Nog nooit was ik zo blij met een enkel jong duifje. Zes dagen later kon ik het jong ringen met een 6 mm ring. De ouders voerden het jonge duifje uitstekend; het zomertorteltje werd goed verzorgd en groeide voorspoedig en vloog volgens schema uit.

Inmiddels is het september; de dagen worden weer snel korter. Voor de zomertortels zit het broedseizoen er weer op. Het wordt stil en hopelijk komt het voorjaar er weer snel aan zodat ik weer kan genieten van dat mooie geluid.

Groene kardinalen

© Miranda en Clement Bonte

Hoe het begon

In de regio waar wij wonen komen we de groene kardinalen maar sporadisch tegen op vogeltonstellingen. Mocht er al eens eentje geshouwd worden dan is het een open klasse vogel, waar met name in België de inzenders graag pronken met vogels in de vrije klasse. Eigen kweek exemplaren zijn meestentijds te bewonderen tijdens de NK in Zwolle.

Tijdens ons bezoek aan de BEO in Oirschot op zaterdag 30 oktober 2021 zagen we in Vitrine nr. 18 een koppel groene kardinalen (eigen kweek). Wetenschappelijke naam: *Gubernatrix cristata*. Herkomst: Argentinië, extreem zuidoost Brazilië en Uruguay. Biotoop: heeft oude groeiplaatsen nodig van algarrobo (*Prosopis*)bossen, of andere grotere boomsoorten in leibossen (doornbossen).

Deze dag diverse keren voor de vitrine gestaan om ze te bewonderen en observeren. Onze interesse was gewekt. Op de lange terugreis volop onderwerp van gesprek en mijmeringen.

De aanschaf

Vanaf november zijn we ons verder gaan oriënteren. Met vogels uit Europa, Australië, Azië en Afrika hadden we in de loop der jaren al ervaring opgedaan, maar Amerikanen, in dit geval Zuid-Amerikanen, waren een geheel nieuwe discipline. Ook het in bezit hebben van CITES-vogels zou een uitdaging zijn. De groene kardinaal staat op de rode lijst en heeft als IUCN status: bedreigd met afnemende aantallen. Fokken met bedreigde diersoorten moet toch prachtig zijn en veel bevrediging geven, ondanks de stem van minderheden die te veel aandacht krijgen en weinig/geen begrip willen tonen voor hetgeen waar wij mee bezig zijn. In januari 2022 werd een pop aangeboden in de Belgische provincie Oost-Vlaanderen. Dit was redelijk in de buurt en op zaterdag

22 januari mochten we daar een kijkje nemen. De betreffende fokker/fokkers hadden de zaakjes heel goed voor mekaar en gaven ons alle gewenste informatie. We kwamen snel tot een akkoord en na het invullen van de overdrachtsverklaring togen we huiswaarts. Opvallend was dat er qua tekst een groot verschil lijkt te zijn tussen de Belgische (AOB) editie en die van de N.B.v.V.!

In een grote wedstrijd kooi de vogel in quarantaine gehouden. Omdat er toch enige vorm van stress leek te zijn, de pop op 5 februari in de gereserveerde binnenvolière van 2 meter X 1.30 meter X 2.25 meter (L X B X H) geplaatst. De verwachting was dat de aanschaf van een passende man een kwestie van dagen of maximaal enkele weken zou zijn. De mannen die aangeboden werden waren ouder/veel ouder dan de geringste pop van 2021. En kwam er al eens een passend exemplaar, dan zou de aanschafprijs verhoogd moeten worden met de kosten van "een tank brandstof". Eind april aanbod van een man in de Belgische provincie Antwerpen. Na vooroverleg togen we op 30 april die kant uit. De betreffende fokker is zeer ervaren met insecten- en vruchtenetende vogels en ook daar kregen we alle gewenste details hoe we er mee verder moesten. Bij thuiskomst hebben we de grote T.T.-kooi waarmee we de man opgehaald hadden voor de voliëre geplaatst waar de pop gehuisvest was. De vogels werden beide tegelijk enthousiast en de zogeheten klik leek er te zijn.

Hoe nu verder

Na een hele week bijna continu de vogels geobserveerd te hebben kwam de vraag wanneer en hoe gaan we de beide partners tezamen brengen. Uit ervaringen met geelbuikortolanen werden we erg onzeker. In het verleden bleek bij deze soort meerdere keren dat wanneer de man de pop

Man groene kardinaal, © H. Branje

niet passend vond, de andere ochtend het resultaat zichtbaar was: de pop ofwel dood ofwel dermate zwaar toegetakeld dat het beestje uit z'n lijden verlost moest worden. Dit wilden we zeker niet. En dan blijkt dat we in deze liefhebberij, naast uitgebreide kennis ook veel geluk en meeval moeten hebben.

Allereerst het kweekverslag van Lou Megens in de editie van "Vogelexpress" 2021, nummer 6 en in het aprilnummer 4 - 2022 van "Onze Vogels". Deze reportage hebben we zowat elke dag gelezen om te weten hoe we kans maakten om succesvol te zijn. Bovendien lieten we ons uitgebreid en betrouwbaar informeren door het boek van Rob van der Hulst: Kweken met Amerikaanse Zangvogels. Na veel wikken en wegen de beslissing genomen om beide vogels bij elkaar te plaatsen. In de ochtend van 7 mei de man losgelaten bij de pop en

in een soort ploegendienst beide vogels blijven observeren. Alles leek koek en ei. De dag erna loop je 's morgens, bij wijze van spreken, met het lood in de schoenen en het zweet onder de oksels, naar het vogelverblijf met de vraag: wat gaan we daar aantreffen. En wat zagen we: twee verliefde vogels die de indruk gaven grootse plannen te hebben met elkaar! Wat een opluchting.

Nestbouw

De vogels lieten er, zoals dat heet, geen gras over groeien. In hun verblijf hingen een aantal kleine kanarie-tralienestkasten van de vorige bewoners (distelvinken). Daarnaast verdeeld over een zijwand en de achterwand enkele grote nestkasten die in het verleden dienst hadden gedaan als broedplaats voor diamantduifjes en vredesduifjes. Het koppel zocht de kleine nestkastjes op, ondanks verplaatsen van de grote (te grote?) duivenkapellen. Dan maar op pad om bij een dierenzaak de wat grotere zogeheten grote tralienestkasten op de kop te tikken. Alle mogelijkheden in de regio onderzocht, maar 's avonds thuisgekomen zonder de gewenste nestkasten. Dan maar besteld in de webshop van een landelijk bekende dierenspeciaalzaak. Deze op 10 mei besteld en kwamen 12 mei aan. Onmiddellijk een voornest erin gefabriceerd en opgehangen op de plaats waar ze in een te kleine nestkast het nest al compleet afgebouwd hadden. Dit bleek geen succes want op 13 mei lag er een gebroken ei in het nest. Wat jammer. Dan de vogels maar hun zin gegeven en hun eigen bouwsel teruggehangen op de door hun gewenste plaats. Nestcontrole op 14 mei: 1 ei: gestart met broeden; nestcontrole op 15 mei: 2 eieren. Daar bleef het bij. Overigens werden vers lang gras, hooi en dunne wortels van gras en dergelijke gebruikt om het nest in te richten. De ter beschikking gestelde kokosvezel werd niet aangeraakt.

Broedproces

Ondanks de (veel) te kleine nestgelegenheid: de staart van de pop stak er uit, werd er trouw gebroed door de pop. De man gaf de indruk de pop met rust te laten, maar we wilden geen risico nemen en besloten op 24 mei om de man terug te plaatsen in

Pop, © A.v. Mingeroet

de grote T.T.-kooi met uitzicht op de ren met broedende pop. Het nest hing iets te hoog om controle uit te oefenen zonder het van de muur te halen. Bovendien was het erg diep en zaten de jonge vogels daardoor goed beschermd. Op 27 mei werd het eerste jong in de ochtend geboren en 's avonds lagen er 2 jonge vogels te sperren. Naast het standaardzaadmengsel voor kardinalen, universeelvoer en eivoer werd er nu volop hermetia, diepvriespinks, levende buffalowormen, levende huiskrekels, levende wasmotten, diepvries wasmotlarven en een enkele witte meelworm meerdere keren per dag aangeboden. De jongen groeiden voorspoedig en op 31 mei werden beide jongen 's avonds

geringd met de voorgeschreven ringmaat van 3.5 mm. Ringen afgeplakt met leukoplast; voordeel ten opzichte van ventielslang is dat bij deze ringmaat men nauwkeuriger kan afplakken en het later verwijderen ervan simpeler is. Respectievelijk op 9 en 10 juni wipten de jongen uit het nest om er niet meer in terug te keren. Op 10 juni werd besloten om de man terug te plaatsen in de kooi bij de pop met jongen. We waren wat onzeker over de goede afloop en haalden op de avond van 16 juni de man weer weg en hij mocht terug naar zijn bekende kooi. Hij had ons geen enkele indruk gegeven deel te nemen aan het voerproces van de jongen.

Jongen, net uitgevlogen

usel

De /

Jonge kardinaal, al wat ouder

Tweede ronde

De pop bracht de jongen verder goed op. Ze zocht, tegen onze verwachtingen in, niet het oude nest op maar werkte een nieuw nest af en legde op 18, 19 en 20 juni het tweede broedsel. Na het tweede ei ging ze vast broeden. We waren nieuwsgierig of er eieren bevrucht zouden zijn en eventueel hoeveel. De dubbele taak van broeden en jongen grootbrengen ging de pop goed af. De jongen maakten per dag progressie en ontwikkelden zich voortreffelijk. Onze hoop en verwachtingen werden ingelost: op 2 juli zag één jong het levenslicht en daags erna kipten de overige twee eieren. Een meevaller. We hadden weinig zicht op de ontwikkeling van de jonge vogels. Op de dagen 6, 7 en 8 juli werd telkens één jong geringd op de manier als bij de eerste ronde. We durfden niet meer in het nest te kijken en naar onze indruk werd er weinig/

Eigen kweek, © C.Bonte

te weinig(?) gevoerd. In deze periode was het bovendien tropisch warm: boven de 25 graden, soms zelfs meer dan 30 graden en enkele dagen boven de 35 graden. Op 15 juli hupte het eerste jong uit het nest, maar gaf geen kwieke en frisse indruk. De twee volgende dagen gebeurde er onrustbarend weinig. Op 18 juli lag het jong dood op de bodem en vonden we ook de twee overige jongen dood in het nest. Zware te-leurstelling uiteraard.

Opmerkingen

Eind juli meenden we een duidelijk verschil te zien tussen de beide jonge vogels qua kleur en tekening aan de kop. Dit gaf ons hoop dat het een koppel kon zijn. Begin september veeronderzoek laten doen en op 9 september kwam de uitslag: twee popjes.

Groene kardinalen eten graag mee van groenten en fruit uit eigen tuin. De vier in één volière verblijvende vogels eten naar ons idee weinig zaden. Ook de mest is klein en gering. Houden zich flink bezig met de grote aangeboden sepiaschelpen: slopen ze volop, maar we hebben geen beeld hoeveel ervan daadwerkelijk opgenomen wordt. De bak met grit dient met grote re-

gelmaat te worden bijgevuld. Bij de grote schoonmaak van hun verblijf moesten de vogels uitgevangen worden en tijdelijk in kleinere kooien opgevangen. Een van de jonge vogels kwam in stresstoestand en leek het loodje te leggen. Het vogeltje opgepakt en in het nachthok gezet bij de Australische soorten. Het bleef doodstil op de bodem zitten en de bak met voer en drinkbak werden niet aangekeken. De andere ochtend opnieuw een verrassing: de jonge kardinaal zat rond te kijken op de hoogste stok alsof er daags voordien niets aan de hand was geweest. Dit is voor ons reden om de vogels niet in te zetten op shows/tentoonstellingen. Het is een spijtige beslissing want met hun mooie kuif zijn dit vogels met een enorme uitstraling en het verenpak wordt dagelijks gepoetst en in optima forma gehouden.

Dit zijn onze ervaringen met de eerste kweek met de groene kardinalen. Maar we beseffen maar al te goed: "In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst"!

E-mail: cembonte@zeelandnet.nl

INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

M. 06-51145525

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Vogel 2023: een foto-impressie

P. v.d. Hooven

Na twee jaar zonder Nederlandse Kampioenschappen dit jaar gelukkig weer ons nationale evenement. Helaas deze keer wel met duidelijk minder inzendingen. Blijkbaar heeft twee jaar zonder NK toch effect op de inzendingbereidheid. Maar ook mogelijk dreigende regels en beperkingen voor onze hobby zullen aan de wat verminderde interesse hebben bijgedragen. Hopelijk zet dat de komende jaren niet verder door.

Ook de foto bijlage is deze keer wat beperkt. Dat heeft niets met verminderde interesse te maken, maar met mijn rug, die aan het eind van de dinsdag zeer pijnlijk protesteerde. Ook woensdag en donderdag was ik uitgeschakeld. Hierdoor heb ik nauwelijks 1 dag kunnen fotograferen.

Excuses aan de kanarielifhebbers, die daardoor dit jaar helemaal niet aan bod zijn gekomen.

Dit jaar waren er 3 aanvragen voor een "Oorkonde Bijzondere Kweek". Weliswaar één meer dan vorige keer, maar eigenlijk is het de "oogst" van drie jaar. Gezien de importstop en allerlei regels wordt de kans op "nieuwe" soorten, en daarmee op nieuwe oorkondes steeds kleiner.

Dit jaar dus oorkondes voor de Oregon Junco (kooi 3825), een duidelijk afwijkende ondersoort van de Grijs Junco. Ook voor de Grijs Gors (kooi 3979) is een oorkonde uitgegeven. En als laatste ook een oorkonde voor de Izabeltapuit (kooi 4122). Deze laatste had iets meer voeten in de aarde. Bij een aantal tapuiten, en zeker de dames en de jonkies, is de juiste soort erg moeilijk te bepalen. Bij de Izabeltapuit is alleen de man duidelijk te herkennen. Een zoekje aan de betreffende kweker gaf duidelijkheid.

Verder hebben toch nog een twintigtal vogels de binnenkant van de fotokooi kunnen bekijken, waaronder ook twee kromsnavel: een Opaline roodbuik Turquoise parkiet (kooi 4595), bijzonder mooi diep en egaal rood en in een prima conditie. Daarnaast een "Yellam turquoise grijsrug dwergpapegaaï (kooi 4476), een kleur die we (nog) weinig gezien hebben. Over weinig geziene kleuren:

zelfs bij de zebra vinken zaten er een paar: Charcoal grijs (kooi 2958), de mutatie bestaat al vele jaren in Australië, maar is sinds kort ook in Europa aanwezig. Verder een Ino pop (kooi 2815). Een mutant waarbij de kweek nog niet zo van het leien dakje gaat. En natuurlijk de nodige kleur combinaties zoals een Oranjeborst Zwartborst bruine man (kooi 2859). Een paar vertegenwoordigers van de Lonchura familie: een Roodgrijze Japanse Meeuw (kooi 3066) en een Donkerbuik Agaat Zilverbek (kooi 3185). Ook de Australische en Afrikaanse prachtvinken zijn deze keer slecht vertegenwoordigd: slechts 1 vertegenwoordiger: een Opaal Bandvink (kooi 3695).

Bij de Europese vogels vielen een paar diep gele sizen op. Deze had ik al wel op foto gezien onder de benaming "Tsjechisch Geel". Nu dus in levende lijve op onze NK. Het schijnt dat ook bij de groening een dergelijke geelmutant is ontstaan. Wellicht is de gele putter een soortgelijke mutant? Ik heb enige discussie opgevangen over de benaming. Ik heb in mijn administratie voor mijzelf de benaming "geel+" ingevoerd. Zodra de specialisten met een betere naam komen zal ik dat meteen aanpassen. In kooi 4108 en kooi 4109 een pop en een man met deze "Geel+" mutatie. Persoonlijk vind ik het een mooie aanvulling op het kleurenschaal van de sizen. Bij de grotere vogels viel een Japanse Lijster op (kooi 4123). Deze is al wel eerder gekweekt en tentoon gesteld, maar zo vaak komen we hem nou ook weer niet tegen. Mooi is hier het ruipatroon te zien van jeugdkleed (bruine vleugelpennen) naar volwassen kleed (grijs rugdek). Ook bij onze merels is dit verschil tussen eerstejaars en volwassen kleed te zien.

Dan heb ik nog een paar hybriden gefotografeerd, welke opvallen door kleur en tekening, of juist niet. De Witbandkruisbek x Goudvink (kooi 3882) viel op door zijn mooie rode kleur waarbij de zwarte vleugels met witte tekening mooi af staken. De Kapoetsensijns x Barmsijns (kooi 3857) daarentegen viel juist op door het zwakke contrast. Wel waren de ouders goed herkenbaar.

Puntje van kritiek: Jammer dat het in het programma blijkbaar niet mogelijk is alle soorten en kleuren precies aan te geven. Bij gescheiden vogels ontbrak de exacte benaming.

sel

De

VOGEL
2023

ose!

De!

essel

De

Jeugdleden in het zonnetje

© Henk Branje

Mike (l) en Wesley (r) bij de buiten volière

Buiten volière met aansluitend nachthok

Mike en Wesley v.d.Burg, respectievelijk 18 en 16 jaar oud, zijn beiden jeugdleden van vogelvereniging 'Kleur en Zang' in het Brabantse Zeeland.

Zoals bij veel vogelliefhebbers heeft het vogelvirus ook bij de familie v.d.Burgt een generatie overgeslagen. Opa Jan v.d.Burgt, helaas drie jaar geleden overleden, was een fervent vogelliefhebber met een grote gezelschapsvolière en zeven aparte vluchten voor de kweek van Europese vogels, met name putters. Opa woonde enkele straten verder in Zeeland en Mike was elke dag wel bij opa op bezoek, genietend van die mooi gekleurde vogeltjes.

Toen hij zo'n elf jaar oud was maakte z'n vader een flinke kooi buiten tegen een muur, zodat zoonlief wat vogeltjes kon gaan houden. Opa had in het naburige Uden goudgele kanaries uitgezocht voor z'n kleinkind. Het begin van de vogelliefhebberij in huize v.d.Burgt. Uit die bloedlijn van die eerste goudgelen heeft Mike nog steeds vogels in z'n bezit. Opa stond hem natuurlijk altijd met raad en daad bij, maar de vogels heeft hij vanaf het begin altijd zelf verzorgd. 'n Jaar later werd Mike lid van vogelvereniging 'Kleur en zang' in Zeeland. Een vereniging die vandaag de dag zo'n 100 (!) leden telt.

Broer Wesley is ongeveer tweeëneenhalf jaar geleden lid geworden van de vereniging. Hij was inmiddels 'aangestoken' met het vogelvirus door broer Mike. In het begin was hij toch wel wat bang om vogels vast te pakken. Een 'complex' dat hij had overgehouden uit z'n prille jeugd toen hij 'n keer door de haan van opa gepikt was. De eerste vogels waren blauwe Gouldamadines. Helaas bleken de vogels niet veel zin te hebben om te gaan broeden en werd

er afscheid van genomen. Overigens zijn Gouldamadines niet de gemakkelijkste vogels voor een beginnend liefhebber!

Inmiddels heeft Wesley in huis een kleine ruimte ter beschikking met drie grote dubbele broedkooien (120 cm breed). In een van de kooien overwinteren de vogels van oma Francien v.d.Burgt. In de andere twee zitten z'n eigen vogels: een koppel goudvinken, een koppel agaat geel mozaïek kleurkanaries en een koppel Japanse meeuwjes. Op de bodem van de kooi enkele Chinese dwergkwartels. Vorig jaar had hij in een van de broedkooien de goudvinken zo ver dat ze gingen broeden. Helaas bleek de man erg vervelend en kwam van het broedsel uiteindelijk niets terecht.

Mike heeft inmiddels al ruim zeven jaar vogels en is z'n goudgele kleurkanaries vanaf het begin trouw gebleven; hij wil hier ook verder mee in de toekomst. Daarnaast heeft hij 'n koppel kleurgrasparkieten, diamantduifjes, wildkleur putters en Chinese dwergkwartels. De vogels zitten gedurende de winter in het houten nachthok in een aantal ruime broedkooien. De buitenvolière is 's winters leeg en is onlangs door Mike in tweeën gesplitst zodat het koppel putters straks over een eigen volière kan beschikken. Broer Wesley is gecharmeerd van een gezelschapsvolière met allerlei kleuren vogels. Mike zou liever beschikken over een serie volières waar hij gericht kan kweken met putters.

Wedstrijden

Tijdens het broedseizoen wordt niet gedacht aan enige vogelshow. Je kunt dan genieten van man en pop die de jongen voeren. Dan denk je niet aan een vogelshow; die komt pas in beeld tegen het eind van het jaar. Mike zoekt zelf z'n vogels uit. Hij heeft van z'n opa geleerd waar hij op moet letten. In 2016 behaalde hij z'n eerste

prijs op de onderlinge vogelshow. Elk jaar dat hij vogels instuurt valt hij wel in de prijzen. De vereniging die enkele jeugdleden telt is maar wat blij met de jeugdige aanwinsten. De jongens kunnen met hun vragen altijd terecht bij de leden van de vereniging. Wesley heeft nog niet aan een wedstrijd deelgenomen; hij spreekt hem wat minder aan. Hij kan genieten van de vogels op zich. Het liefst in een gezelschapsvolière.

Wat spreekt je aan bij vogels?

Beiden zijn het er over eens dat het levendige van vogels en het rondvliegen in een grote volière hen erg aanspreekt. Er is zoveel variatie bij vogels. Eenieder kan wel een vogelsoort vinden die goed bij hem past.

Wesley heeft veel schik met z'n Japanse meeuwtjes, leuke schattige vogeltjes. Mike heeft meer met putters en kleurkanaries.

Verzorging

Het voeren, verzorgen, de kweek, de vogelshow, alles doen beide heren zelfstandig. Het schoon maken van de broedkooien en de volière doen ze meestal samen. Dat schiet het beste op. De broedkooien worden elke week schoon gemaakt; de volière komt elke twee weken aan de beurt. Pa en ma vinden het leuk dat hun zoons de vogelhobby hebben overgenomen van opa Jan en steunen hun hier dan ook in. Maar behalve af en toe invallen bij het voeren houden de ouders zich op de achtergrond. En de vakanties dan? Dat wordt meestal een midweek ergens in de buurt zodat de jongens toch elke dag nog hun vogels kunnen verzorgen. Gaan ze wat langer van huis, dan is oma altijd bereid om de vogels te voeren. Ze heeft in de zomer immers zelf ook nog altijd vogels in de volière.

Besluit

Jammer dat er zo weinig jeugd met vogels begint, het is zo'n mooie hobby aldus Mike.

Je kunt constant met iets levends bezig zijn in plaats van achter het scherm zitten.

Een constatering waar ondergetekende het volledig eens is.

Broedkooien van Wesley

Broedkooien van Mike

Wesley

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien !

NIEUW www.tauros-diagnostik-shop.de

De /

In de keuken van... Jaap Plokker uit Katwijk aan Zee

Misschien heb je de moeite genomen om de artikelenserie van Jaap Plokker te lezen welke in de tweede helft van 2022 in *Onze Vogels* is gepubliceerd. Een heel interessante serie die inzicht geeft in de manier hoe een zangkanarie z'n lied leert. Erfelijke aanleg voor een bepaald soort lied of erfelijke aanleg voor het imitatietalent. Of een combinatie?

© Henk Branje

Voor dit artikel heeft Jaap veel literatuurstudie gedaan en is hij diep de geschiedenis in gedoken. Niet helemaal vreemd wanneer je bedenkt dat hij ooit is opgeleid als leraar geschiedenis. Ofschoon hij in het werkzaam leven leraar maatschappijleer werd, heeft hij de liefde voor geschiedenis nooit verloren.

In de loop der jaren heeft Jaap talloze artikelen geschreven over de geschiedenis van de zangkanarie. Artikelen op basis van eigentijdse bronnen. En niet, zoals zo vaak, overgeschreven van eerdere schrijvers. Graag wil schrijver dezes, in de toekomst, dergelijke pareltjes van artikelen publiceren in 'Onze Vogels'.

Wist je bijvoorbeeld dat het concept van onze vogeltentoonstelling terug gaat naar de tijd van Napoleon, naar de toenmalige nijverheidstentoonstellingen? Naast dat je liet zien wat je als bedrijf in je mars had was er een jury die de inzendingen beoordeelde. Prijswinnaars adverteerden vaak na de tentoonstelling met de behaalde resultaten. Toen vanaf medio de 19e eeuw ook de agrarische sector tentoonstellingen ging organiseren verschenen, aanvankelijk alleen ter opluistering, siervogels op een tentoonstelling. Vervolgens ontstonden de zelfstandige tentoonstellingen voor groot en klein gevogelte.

Het begin

Jaap is in 1973 samen met z'n vader begonnen met zangkanaries, waterslagers. De keuze voor waterslagers was in het begin van de jaren '70' heel logisch wanneer je in Katwijk aan Zee woonde. Die plaats was destijds immers een centrum van de

waterslagerkweek in ons land. In die tijd werden er op de onderlinge show ruim 300 waterslagers ingestuurd van zo'n 20-25 liefhebbers! Jaap heeft nog 'n keurbrief van een van z'n waterslagers uit het jaar 1975. Hij was dus al vlug op verenigingsniveau actief. In de jaren '90 had de Katwijkse vereniging 'De Kanarievogel' bijna 150 leden, waarvan veel ook uit de regio, vanwege de waterslagers. Inmiddels is, net als in het hele land, het aantal waterslagerliefhebbers flink afgenomen: voor de laatste onderlinge show, vanwege corona drie jaar geleden, schreven tien liefhebbers ruim 200 waterslagers in.

Speciaalclub NZHU

Jaap Plokker is sinds 2005 voorzitter van de Speciaalclub Zang NZHU, één van de vier speciaalclubs voor zangkanaries binnen de bond. Bij de oprichting in 1985 was dit een regionale vereniging met als doel voor zangkanarietekers, harzers en waterslagers en later ook timbrado's, in West Nederland een eigen wedstrijd te organiseren. Vandaar NZHU: 'Noord- en Zuid-Holland & Utrecht'. Sedert 2012 is de NZHU een landelijke speciaalclub.

Tijdens de coronapiekt heeft Jaap tijd gehad om over de stand van zaken in de zangkanariesport na te denken en heeft hij een 'pamflet' geschreven voor de speciaalclubs met onder andere de vraag hoe je de zangsport nog toekomst kunt geven.

Beginnen?

Wanneer je vandaag de dag met zangkanaries wil beginnen valt dat niet mee. In de directe omgeving zitten er waarschijnlijk

niet veel zangkanarieliefhebbers (meer). Hoe kun je dan iets over de zang van je pas aangeschafte vogels leren? En je ontwikkelen als liefhebber? Natuurlijk, er bestaan verschillende prima CD's met daarop het lied van harzer, waterslager of timbrado. Door het afluisteren van zo'n CD kun je natuurlijk veel leren over de verschillende toeren van de zangkanarie die je vervolgens kunt proberen te 'ontdekken' bij je eigen vogels. Maar hoe is de kwaliteit van het lied van je eigen mannetjes dan? Wie kan je daar iets over leren? Een idee van Jaap is om liefhebbers tijdens een keuring van harzers en waterslagerzangkanaries te laten bijzitten bij de keurmeester. Die keurmeester kan vervolgens uitleg geven over hetgeen er in de keurkamer te horen is. Zo kan een liefhebber veel leren van zo'n keuring. Misschien dat beginnende liefhebbers sowieso zouden moeten kunnen bijzitten tijdens keuringen....

Bij de timbradoliefhebbers gebeurt dit overigens al! Een keurmeester keurt de vogels in het volle licht. Achter vitrage, in het donker en zonder de vogels te storen, kunnen liefhebbers de uitgezette vogels horen

zingen en ook het commentaar horen van de keurmeester. Een uitstekende manier om kennis over te dragen en volledig inzicht te geven in de kwaliteiten van het lied van de zingende vogels! Mogelijk verdient iets dergelijks navolging bij de keuringen van harzers en waterslagers....

Maar gelukkig is er ook nog altijd de gelegenheid om met elkaar vogels af te luisteren tijdens de studiedagen van de eigen wedstrijden.

Afluisteren

Wat houdt zo'n afluistersessie in? Normaliter worden de zangkanaries per viertal gekeurd door een gespecialiseerd keurmeester, die in z'n eentje in een speciale ruimte de zang van zo'n viertal vogels beoordeelt. De vogels krijgen een waardering, uitgeschreven op een keurlijst. Maar een liefhebber die op een show langs de afdeling met zangkanaries loopt ziet enkel een vogeltje in een zangkooi. Daar is verder niet veel aan te zien. En ook niet te horen....

Vandaar dat er tijdens een wedstrijd van de speciaalclub, na de keuring, een zogeheten studiedag met afluistermomenten wordt georganiseerd. Tijdens zo'n studiedag worden telkens viertallen zangkanaries op tafel gezet. De vogels zullen, als het goed is, hun lied ten gehore brengen. Een aanwezige keurmeester zal vervolgens aan de aanwezige liefhebbers vertellen wat hij hoort aan toeren, wat hij mist, wat niet mooi is, et cetera. Op die manier leert de aanwezige toehoorder veel over het zangkanarielied en de verschillende toeren.

Toekomst

Er zijn binnen onze Bond nog vier speciaalclubs voor zangkanaries: de LSH (speciaalclub harzers), de Nachtegaal (waterslagers), de NZHU (waterslagers en enkele harzers) en de speciaalclub voor timbrado's (Spanish timbrado society). In totaal hebben deze vier speciaalclubs, nog maximaal tweehonderd liefhebbers in hun gelederen. Dat lijkt niet veel perspectief meer te bieden voor de toekomst. Maar

Maar waarom tóch zangkanaries?

Jonge mannetjeskanaries leren hun lied van volwassen kanariemannen. In de loop

van het seizoen ontwikkelen de jonge mannen een eigen lied, daarbij ondersteund door zogeheten voorzangers. Dat zijn enkele uitmuntende zangers, die in dezelfde ruimte verblijven als de jonge vogels en deze als het ware het lied voorzingen. In november worden de jonge mannen opgekooid en ga je ze, meestal per vier stuks, beluisteren. Elke dag zet je de vogels op tafel; elke dag hoor je iets nieuws in het lied; elke dag hoor je dat het lied beter wordt. Het geeft je 'n soort binding met die kleine

zangers en je leeft als het ware mee met de ontwikkeling van de zang! Je kunt geweldig genieten van een heel mooie zanger!

Vogelzang geeft rust; zingende vogels zijn een positieve natuurbeleving; vogelzang is positief voor geestelijk welzijn. Dat zeggen tenminste deskundigen die het kunnen weten.

En die kun jij thuis om je heen hebben.....

usel

De,

De Lady Amherstfazant

Chrysolophus amherstiae

De Lady Amherstfazant is een van de mooiste fazanten die we kennen. Het verenkleed van het mannetje is kleurrijk, van helder wit tot geel, rood en diepgroen. De witte staart met zwarte dwarsstrepen kan wel 115 centimeter lang worden. De hen is geheel grijsbruin.

© Jos Wijnen

Een van de eerste soorten

Het is een van de eerste soorten waar ik vroeger, als jeugdig vogelliefhebber, mee ben begonnen. Het zijn makkelijk te houden vogels die niet bijzonder veel eisen stellen. Hierdoor zijn ze ook voor beginnend vogelliefhebbers zeer geschikt. Men moet wel over wat ruimte beschikken omdat hun lange staarten anders te veel zullen beschadigen.

De naam is afgeleid van de vrouw van de toenmalige gouverneur van India, Lady Sarah Amherst. In 1828 nam zij enkele mannelijke exemplaren mee naar Engeland. Men was onder de indruk van de schoonheid van deze vogels en ze werden naar de

Lady vernoemd.

Rond 1900 werden meerdere exemplaren uitgezet op verschillende plaatsen in Engeland.

In de vrije natuur

In de vrije natuur leven deze fazanten in het noorden van Birma tot Tibet en het zuidwesten van China. Ze bewonen beboste heuvels en bamboebossen of struiken op 2100 tot 3600 meter hoogte. De populatie wordt geschat op tienduizenden vogels en het is dus geen bedreigde diersoort. Ze brengen veel tijd op de grond door maar ze kunnen goed vliegen, en 's nachts slapen ze meestal in de bomen of

op een hoog geplaatste zitstok.

De lady Amherst fazant is familie van de nog bekendere goudfazant. Beide soorten worden veel in avicultuur gehouden en hierdoor komen kruisingen tussen beide soorten helaas veel voor. Het zal vermoedelijk ook komen omdat de hennen van beide soorten heel erg op elkaar lijken. Men denkt een koppel te hebben en dan kan het toch zijn dat de hen van de andere soort is.

Een ervaren fazantenfokker met een geofend oog zal ze toch vrij goed van elkaar kunnen onderscheiden.

De hen van de Lady Amherstfazant is meer

GRONDVOGELS

grijs-bruin terwijl de hen van de Goudfazant meer warm-bruin is. De kruisingsprodukten zijn niet mooi; het geeft de Lady Amherst haan een gedeeltelijk rode buik en soms een gele kraag zoals de goud fazant heeft. De buik van de Lady Amherst haan moet zuiver wit zijn, er mogen absoluut geen rode veerpartijen in zitten. Het is zaak om de rassen zuiver te houden en goed op te letten bij het samenstellen van de fokparen.

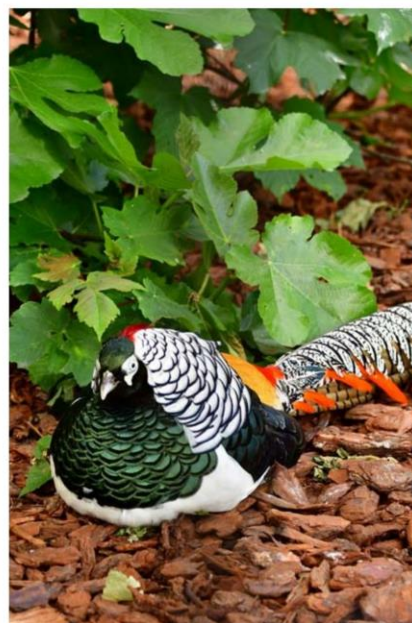
Natuurbroed

Uit eigen ervaring weet ik dat natuurbroed in gevangenschap niet altijd succesvol is. De hen legt de eieren, maar is niet altijd betrouwbaar in het uitbroeden hiervan. Het komt nog al eens voor dat ze om onbekende redenen na een tijdje het nest verlaat en er niet meer op terugkeert. Kriekippen of de broedmachine brengen dan uitkomst. Kriekippen broeden vast en de fazanteneieren (als ze bevrucht zijn) zullen zeker uitkomen. Ook in de broedmachine lukt

dit prima. De fazanthennen leggen gemiddeld tussen de zes en twaalf eieren die na ongeveer 24 dagen uitkomen.

Wanneer de kuikens eenmaal uit het ei zijn hebben ze behoefte aan warmte en vers drinkwater. Als voer is een fazanten opfokvoer van 0 tot 4 weken met insecten het beste. In de vrije natuur eten de kuikens de eerste dagen ook veel insecten.

Tegenwoordig is bijna alles te koop waar de jonge fazantenkuikens behoefte aan hebben om succesvol uit te groeien tot mooie volwassen vogels. Ze komen pas in hun tweede levensjaar volledig op kleur. Er zijn ook theorieën bekend van Lady Amherst fazanthennen die op latere leeftijd in hanen zouden veranderen. Bij mij is dit vroeger ook eens voorgekomen. Een hen van hoge leeftijd kreeg na de rui opeens de staartkleur van een haan, maar voor de rest bleef ze gewoon grijsbruin. Een echte haan is het nooit geworden.

ALLES
OP HET GEBIED VAN
VOGELS

Nestkast	LED verlichting
Vogelzaden	Vogelhuisjes
Aluminium broedkooien	Kunststof broedkooien
Vluchtkooien	

Gratis verzending vanaf € 75,00

Gratis spaaractie
Voor 15.00 uur besteld,
de volgende dag in huis

Benodigheden
Buiten
Kip/Duif
Kooien
Vogelvoer
Nesten

BESTEL SNEL OP
BIRDSUPPLY.NL

Birdsupply.nl
Nijverdalseweg 6, 8106 AC Mariënheem
T. 085-0602257 | E. info@birdsupply.nl

rozenbottels
steeltjes
heel
gepunt
smalle
grof
haver

WWW.BAROEN.NL

Hoe begin je met Europese (zang)vogels? 2

Lou Megens

Het zullen niet de eerste vogels zijn waar je als beginner mogelijk aan denkt, maar toch biedt deze groep mooie kansen om tot succes te komen en het zijn zeker vogels die qua gedrag erg leuk zijn om niet te zwijgen van de uitmuntende zangkwaliteiten van enkele soorten.

Piepers

Van de piepers behandel ik alleen de gras- en boompieper. Alle andere soorten worden nauwelijks in onze avicultuur aangetroffen. Het zijn beide rustige soorten die goed gedijen op een voeding van een (ijzerarm) insectenpaté, aangevuld met pinkies, levende meelwormen, buffalowormpjes en eventueel fijngeknipte wasmotlarven. Als er jongen zijn laat dan de meelwormen weg, of geef alleen de witte (pas vervelde) exemplaren. Ik heb een slechte ervaring met het verstrekken van bruine meelwormen aan insectenetende vogels wanneer er jongen zijn. Ze kregen afhappende vleugels, spreidpoten en draainekken, wat nooit meer goed kwam. De jonge vogels kunnen het bruine chitinepantser van de meelwormen niet goed verteren. De insecten worden bestrooid met een vitaminen- en mineralen preparaat zoals Gistocal of Triovit of iets dergelijks. Beide soorten piepers zijn totaal niet agressief en kunnen het hele seizoen zowel bij elkaar als samen met andere vogels in een volière gehouden worden. Een volière is wel wat ze nodig hebben; dit zijn geen vogelsoorten om in een kooi te houden. Het nest wordt in veel gevallen op de grond gemaakt, hoewel bij mij de graspieper ook wel eens een tralienestkastje hoog in de volière uitkoos! Er worden 4-5 eitjes gelegd, welke 13 dagen bebroed worden. Er is wel een DNA geslachtsonderzoek nodig om de geslachten vast te kunnen stellen, omdat er geen verschil tussen man en pop te zien is. De graspieper laat zich nauwelijks horen, maar

Graspieper, © H. Branje

de boompieper heeft werkelijk een erg mooie zang! Die zien we in de natuur zijn zang aanheffen in een boomtop, de vogel stijgt al zingend op en laat zich nog steeds zingend met half samengevouwen vleugels als een parachute terug op een boomtop terug zakken. Dat zien we niet in onze volière, maar de zang laat de boompieper wel degelijk horen!

Kwikstaarten

De kwikstaarten beslaan een grote familie, maar de bekendste in avicultuur zijn toch wel de grote gele kwikstaart, de gele kwikstaart en de witte kwikstaart. Qua voeding geven we hetzelfde voer wat ik onder de piepers duidde. De gele kwikstaart is een prachtige, rustige vogel die we het hele jaar als koppel bij elkaar kunnen houden. Dat is bij de grote gele kwikstaart wel anders! Daar maken de vogels elkaar dood als we ze niet scheiden in de winterperiode! We kunnen wel een man grote gele kwikstaart bij andere vogels zetten, maar niet bij een (vrouwelijke) soortgenoot. In het voorjaar gaat eerst de man in de volière en een week later de pop, zo gaat dat ook in de natuur. Eerst komen de mannen aan van de voorjaars trek en een week later volgen de poppen. Die vervolgens een man en daarmee een territorium uitkiezen. De grote gele kwikstaart begint al erg vroeg met broeden; ook in de natuur kunnen er einde april al jongen in het nest liggen. Deze vogel heeft een mooie zang en prachtige balts. Met zijn enorm lange beweeglijke staart ziet hij er ook nog eens aantrekkelijk uit.

Boomleeuwerik, © Bart Biemans

Kwikstaartjes ruïen hun verenkleed in het voorjaar, anders dan de vogels waarbij het verenpak slijt zoals de huismus, kneu, vink, spreeuw. Daar kunnen we gebruik van maken door *Tagetes* (wetenschappelijke naam voor afrikaantje) aan het voer toe te voegen in de ruiperiode. De vogels kleuren er prachtig van! Dit geldt voor zowel de grote als voor de gele kwikstaart. En hoewel we na de lenterui een duidelijk verschil tussen de geslachten kunnen herkennen, is dat na de eerste herfststrui absoluut niet het geval. Een DNA geslachtsonderzoek is noodzakelijk. De gele kwikstaart moet het meer van zijn rustige karakter en mooie verschijning hebben; een zang is nauwelijks merkbaar. De witte kwikstaart is een leuke beginnersvogel. Vaak kunnen we een koppel gewoon bij elkaar laten, maar soms slaat de agressie toe en moeten we de vogels toch scheiden in de winterperiode. Het kunnen ongewoon productieve vogels zijn die drie rondes per jaar met gemak kunnen grootbrengen. Kwikstaartjes hebben de neiging om het voer in het water te dopen voordat het aan de jongen wordt gegeven. De grote gele kwikstaart houdt zich in de natuur uitsluitend bij stromend water op; wanneer we dat in de volière na kunnen bootsen is dat een groot voordeel! De broedperiode en het voer zijn identiek zoals bij de piepers beschreven.

Leeuweriken

Een ondergeschoven groep is toch wel die van de leeuweriken. We bespreken kort de belangrijkste als veldleeuwerik, kuifleeuwerik en boomleeuwerik (is geen echte leeuwerik). De schuwheid die we in het verleden wel zagen bij de veldleeuwerik is in de avicultuur nagenoeg weg. Ook in de volière laat de vogel zijn onovertroffen mooie zang horen, maar dan vanaf een kleine verhoging in plaats van hoog in de lucht. In de natuur hebben de veldleeuweriken het erg moeilijk door verdwijnen van hun natuurlijk broedgebied. Maar in de volière kunnen we ze prima tot voortplanting bewegen! Alle drie de genoemde soorten zijn niet agressief en kunnen het jaar rond bij elkaar blijven. Een DNA geslachtsonderzoek is wel nodig. Bij de veldleeuwerik is er wel wat verschil in de vorm van de kop, vleugelpenlengte en duimnagellengte, maar daar is een geefend oog voor nodig! Ook maken ze allemaal een nestje op de grond, graag in een ruwte of graspol of tegen een steen of boom-

Grote gele kwikstaart jongen, © Lou Megens

pje. De jongen "lopen" met negen dagen al uit het nest weg; dat doen ze om het risico van ontdekking van het nest te verkleinen. Het behoeft geen betoog dat we deze vogels in een (biotoop) volière moeten houden, maar ze gedijen prima in een gezelschapsvolière. De kuifleeuwerik is als broedvogel in de Nederlandse natuur verdwenen. Maar als broedvogel in de avicultuur handhaaft hij zich prima! Ook de kuifleeuwerik heeft een mooie zang en bals en is best een forse vogel te noemen. Dan de boomleeuwerik als laatste. Die horen we in de natuur zijn zang aanheffen zo vroeg als februari. Het gezang is prachtig om te horen en lijkt wel op het zacht klingelen van een belletje. Verder is het een hele rustige en aantrekkelijke vogel die het waard is om eens te proberen te kweken! Ook hier is de voeding hetzelfde als bij de piepers aangegeven. De broedtijd is voor de veld- en boomleeuwerik ongeveer 13 dagen, maar de veldleeuwerik heeft slechts 11 dagen nodig!

Witte kwikstaart, © Henk Branje

De scharlakenkoppapegaai, een zeldzame verschijning in avicultuur

© Piet Rozendaal

Sierpapegaaien

Het genus *Pionopsitta* heeft, hoewel het natuurlijk wel meer sierlijke papegaaien bestaan, de fraaie Nederlandse benaming sierpapegaaien gekregen en bevat nu een achttal soorten; de achtste, de kaalkop papegaai is er als laatste vanuit het genus *Gypopsitta* aan toegevoegd. De *Pionopsitta barrabandi* en de *Pionopsitta haematotis* zijn de enige met elk een ondersoort. Alleen de bruinkop papegaai (*Pionopsitta haematotis*) komt ook in Midden-Amerika voor, voornamelijk in de oostelijke helft (van Mexico tot Panama) en in

Pop

Zuid-Amerika en noord Colombia. De rest van de soorten komen in verschillende gebieden verspreid in Zuid-Amerika voor, voornamelijk in het noorden, behalve de later te bespreken scharlakenkop papegaai welke in het zuidoosten van Brazilië voorkomt. Het zijn over het algemeen kleine tot middelgrote (net een fractie kleiner dan een *Pionus*) gezette papegaaitjes met een korte afgeronde staart. Een aan de basis bolvormige snavel die van boven iets is samengedrukt met een kale washuid en schaars bevederde teugels. Er is bij zeven van de acht soorten geen uiterlijk waarneembaar geslachtsverschil. Deze zeven soorten zijn ook heel bijzondere papegaaien die in de liefhebberij niet voorkomen. In de zeventiger jaren zijn er wel verschillende rozekop papegaaien (*Pionopsitta pulchra*) vanuit Ecuador in Nederland geïmporteerd geweest, maar deze waren in die tijd moeilijk in leven te houden.

Deze problemen waren waarschijnlijk aan voeding specialisme te wijten en is er ook de oorzaak van dat het nooit voor de liefhebberij beschikbare soorten zijn geworden. Toch is er één afwijkende soort in deze genus die wél in de liefhebberij gehouden wordt. Het is een vogel die in vergelijking tot de andere soorten ook minder spectaculair is. Het is de scharlakenkop papegaai (*Pionopsitta pileata*).

Discussie

Onder biologen is al enige tijd discussie of hij wel in deze genus thuis hoort. Sommige vragen zich al langer af, alleen op het uiterlijk en veerstructuur afgaand, hoe het mogelijk is dat zij ooit ingedeeld zijn in het genus *Pionopsitta*.

Resultaten van de nieuwste DNA onderzoeken hebben naar voren gebracht dat zij slechts heel ver verwant zijn aan de andere *Pionopsitta* soorten en daarom

eigenlijk bij een andere groep horen te worden ingedeeld. Dit onderzoek dat nog in een beginfase is heeft aangetoond dat de scharlakenkop papegaaien dichter verwant zijn aan bijvoorbeeld *Haplopsittaca*, *Amazona*, *Graydidascalus*, *Pionus* en zelfs *Triclaria*. De uiterlijke verschillen met de andere *Pionopsitta* soorten zijn een iets rankere snavel zonder inkepingen van boven en een iets langere minder afgeronde staart. Toch het belangrijkste verschil is het duidelijk waarneembare geslachtsverschil bij de scharlakenkop papegaai. Dat is iets dat bij de andere *Pionopsitta* niet mogelijk is; het popje mist namelijk het rood op de kop en is geheel groen met een bruinachtige oorstreek; sommige popje daarentegen hebben een bleekblauw voorhoofd.

Aardige vogels

Het zijn leuke sociale papegaaitjes die goed met elkaar omgaan en vaak kroelen met een niet luidruchtig, eerder zacht geluid en een niet agressief gedrag tegenover andere vogels waardoor ze zelfs in gemengde volières kunnen worden gehouden.

In de jaren 70 van de vorige eeuw zijn er van deze soort in Europa enkele kleine importen geweest; deze bestonden helaas hoofdzakelijk uit mannen; popjes waren voor de vangers waarschijnlijk minder interessant omdat ze simpeler van kleur waren. Hoewel deze soort ook moeilijk te acclimatiseren was, bleven er toch nog vogels over voor in de liefhebberij, maar de interesse voor deze soort was net als voor sommige andere soorten papegaaien niet groot. Daarom komen ze sindsdien in de liefhebberij nog maar heel sporadisch voor. De grote uitval had verschillende oorzaken: schimmelinfecties, stress en de onbekendheid met de juiste voeding in die tijd en daarmee samen gaand de methode om een vogel op voer te brengen. Een im-

portvogel kreeg in die tijd meestal een bak zaad en moest het verder maar uitzoeken.

Vandaag de dag

De voeding die nu in de liefhebberij gegeven wordt, bestaat uit een niet te grof zaadmengsel met niet te veel zonnepitten, aangevuld met diverse groenten en fruit en de nodige mineralen. Het zijn vogels die graag over de takken heen en weer lopen, en al zijn het geen grote knagers, verse wilgentakken worden altijd gewaardeerd. Ook hebben ze in het verleden in de liefhebberij reeds bewezen dat er goed mee te kweken is. Het popje broedt alleen en legt over het algemeen 3 tot 4 eitjes. Meldingen van twee broedsels per jaar komen in de avicultuur regelmatig voor. Na een broedduur van 28 dagen vliegen de jongen na 7 weken uit en worden dan door beide ouders nog bijgevoerd. Bij de jonge vogels is gelijk al het geslachtsverschil waarneembaar: het jonge mannetje heeft een smalle rode voorhoofdband met daarachter een oranje vlek; jonge popjes zijn wat fletser van kleur dan de volwassenen. Het verschil bij de jonge mannetjes verdwijnt al snel, want binnen vier maanden heeft het jonge mannetje al de kleur van de volwassen vogel. In de Nederlandse liefhebberij is er weinig bekend over kwekers die deze vogels bezitten, maar in Duitsland zijn er wel enkele kwekers en zowel Weltvogelpark Walsrode als het Loro Parque op Tenerife hebben deze papegaaits in hun collectie. De scharlakenkop papegaaï is voor zover bekend de enige soort van het genus Pionopsitta die in de liefhebberij voorkomt.

Verspreiding in de natuur

Het verspreidingsgebied van de scharlakenkop papegaaï ligt voor het grootste deel in zuidoost Brazilië en loopt van Bahia langs de Atlantische kust naar het zuiden tot in noordoost Argentinië, van waaruit het breder uitloopt tot in oost Paraguay. Zoals bekend is het gebied langs de Atlantische kust van Brazilië een van de meest bedreigde gebieden, vandaar dat deze papegaaits daar dan ook in de gevarenzone leven en waarschijnlijk steeds verder landinwaarts gedreven worden. Ze leven het liefst hoog in de bomen van het laagland

regenwoud en komen daar het meest voor tot op een hoogte tot 300 meter. Maar in de kustgebieden van Brazilië zoeken ze door verlies van leefgebied nu de heuvels tot 1500 meter al op. De aantallen van deze vogels worden in deze gebieden redelijk tot plaatselijk soms talrijk genoemd. Maar toch zijn er somberder berichten die aangeven dat deze aantallen afnemend zijn, in bepaalde tijden van het jaar trekken ze in hun zoektocht naar voedsel door het land en zijn dan soms onregelmatige bezoekers van het Braziliaanse Pará en het Argentijnse Chaco.

Het zijn ook echt vogels van het oerwoud,

hoewel ze heur wel uit vandaan komen wanneer het fruit in de boomgaarden rijp is. Maar het regenwoud blijft toch hun natuurlijke habitat, waar ze zich onopvallend en niet luidruchtig in paren of kleine groepjes van ongeveer tien vogels door de boomkruinen bewegen.

De

osel

Keurmeester 148

De jaarlijkse Tuinvogeltelling van Vogelbescherming Nederland maakte weer eens duidelijk dat automatisering niet altijd een ergernis hoeft te zijn.

Louis van Kelckhoven

In het laatste weekend van januari telde bijna 140.000 mensen een half uur lang de vogels in hun tuin of op het balkon. Met elkaar telde men 2.029.304 vogels. Dat zijn toch aantallen om als Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) even bij stil te staan.

De meest voorkomende vogels in mijn tuin waren houtduiven (in de landelijke top 10 op 9). Verder een roodborst, winterkoninkje, vink, ekster, grote bonte specht, kool- en pimpelmezen, huismussen (de landelijke nummer 1), gaaien en zwarte kraaien. Het toom Groninger meeuwen dat tijdens de telling passeerde kon helaas niet in de app worden ingevoerd.

Maar die tuinvogeltellingapp zag er gelikt uit. Mooie plaatjes, goed vormgegeven, navigeerde eenvoudig en werkte al

met al dus prima. Een mooi voorbeeld van hoe digitalisering niet per se ergerniswekkend, maar ook een aanwinst kan zijn.

Dat laatste, een aanwinst, kan nog niet worden gezegd van het programma waarmee de vogels op Vogel 2023 gekeurd werden. De keur app van de NBvV is, om het modern te zeggen, nog niet uitontwikkeld. Behalve deze kinderziekten waren het vooral randverschijnselen die bij keurders en inzenders voor ergernissen zorgden.

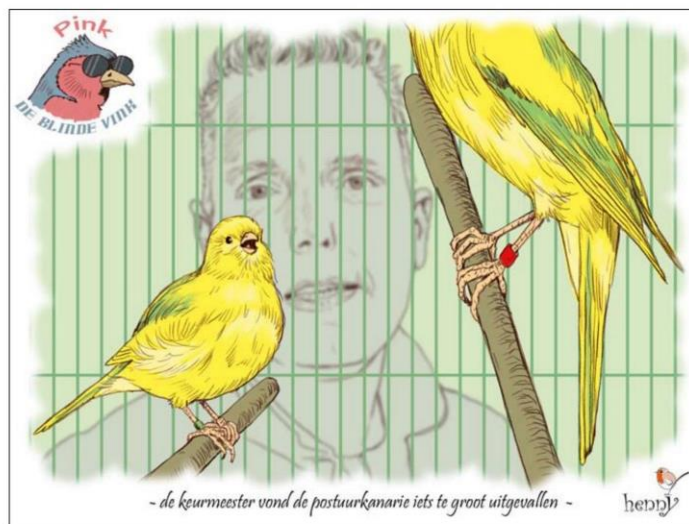
De grootste ergernis op de dag zelf was te weinig ruimte op de digitale snelweg. Wanneer alle keurmeesters vol op het orgel gingen was er op de digitale snelweg sprake van langzaam rijdend en stilstaand verkeer. Met als gevolg dat dat de app er de brui aan gaf en er opnieuw aangemeld moest worden.

Juist dat eruit gegooid worden en weer inloggen veroorzaakte behalve frustratie bij de keurmeesters, ook fouten. Wanneer het digitale verkeer stilstond werkten keurmeesters op hun blinde lijsten door en voerden hun bevindingen later in het

systeem in. Dat ging niet altijd vlekkeloos. Ook het opnieuw aanmelden ging niet altijd goed. Het 'systeem' liet na de keurmeester te 'corrigeren' wanneer dat wel had moeten.

Van de kant van de inzenders waren er naast (een beperkt aantal) klachten over de keuring, met name vragen over de prijstoekenning. De manier waarop prijzen werden toegekend werd niet altijd begrepen. Soms wezen inzenders terecht op een gemaakte fout. Het ontbreken in de catalogus van de lijst met inzenders op Vogel 2023 had niets te maken met privacywetgeving. Dat bleek domweg vergeten. Ook de naam van de keurmeester komt terug op de keurbrieven.

Sommige keurmeesters zeiden na de eerste digitale keuring op de bondsshow: als het zo moet hoeft het voor mij niet meer. De meerderheid van de keurmeesters geeft echter aan dat digitaal keuren, los van de kinderziekten, goed te doen is.

Bondsmededelingen maart 2023

ssel

DISTRICT FRIESLAND

Op de feestavond van de Woudzangers mocht penningmeester BE v.d. Akker een speld bijzondere waardering in ontvangst nemen. Deze kreeg hij opgespeld door Albert Zomer. Benny is 36 jaar lid van de Woudzangers en de NBvV, waarvan hij 33 jaar als penningmeester heeft gefunctioneerd en dat altijd met plezier heeft gedaan. Benny is een echte vogelliefhebber van parkieten. Zijn lievelingsvogels zijn de turquoisines. Verder doet Benny heel veel dingen voor de Woudzangers zoals bijv. de mails versturen en het clubblad redigeren. Na-

mens de Woudzangers hartelijk dank voor de fijne jaren die wij hebben gehad samen en nog mogen beleven!

DISTRICT OVERIJSEL

Tijdens de jaarvergadering heeft vv. de Volièrevriend Zwolle 5 leden mogen huldigen, waaronder E. Dragt (50 jaar lid) en E. Eikenaar (60 jaar lid). Alle jubilarissen ontvingen van de voorzitter een bloemetje en de bondsspeld. De 60 jarige jubilaris kreeg ook nog een speciale oorkonde vanwege zijn lange lidmaatschap en inzet voor de vereniging.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Bij V.V. De Bastaard uit Wouw werd Johan Antens gehuldigd voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de vereniging, alsmede zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. Dhr. Leo Quist (voorzitter van het district Zeeland) is bij Johan langs geweest en heeft het speldje van het 50 jarig lidmaatschap opgespeld, dit omdat Johan in Kwadendamme in Zeeland woont. Tevens heeft John Vergouwen namens district West-Brabant het speldje voor het 50 jarig lidmaatschap uitgereikt aan Jan de Rooij van V.V. De Bastaard.

DISTRICT UTRECHT

De voorzitter van de Meervogels Erik Brugman overhandigde het speldje van 60 jaar en een mooi boeket bloemen aan dhr. Andries Gort. Dhr. A. Gort is secretaris en voorzitter geweest van Zang en kleur Hillegom Lisse. En meer dan 30 jaar keurmeester geweest van waterslaggers. Tevens meerdere malen kampioen geweest, meesterzanger, stammen en enkelingen. Na het beëindigen van de vereniging Zang en Kleur, is in 2018 na overschrijving lid geworden bij De Meervogels. Wij wensen dhr. A. Gort nog een mooie tijd bij De Meervogels. Ook Dhr. P. Zwart ontving de speld van 60 jaar (deze werd wegens ziekte bij hem thuis uitgereikt).

Bij VV De Vogelvriens uit Hasselt is Henk Buskes 50 jaar bondslid. Tijdens de onderlinge tentoonstelling heeft hij de bondsspeld opgespeld gekregen door de voorzitter van regio Noordwest Overijssel Willem Smit.

De /

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

In november jl. hield VV de Nachtegaal uit Nuland de tentoonstelling. De traditie is dat we op zaterdagavond dan altijd een gezellig feestje met onze leden hebben. Tijdens deze avond werd ons lid Martien v.d. Burgt gehuldigd voor zijn 60 jarig lidmaatschap bij onze vereniging. Martien is altijd een trouw en actief lid geweest, en ook nog vele jaren in het bestuur als ringencommissaris. Districtsvoorzitter Peter Verkuijlen spelde Martien de speld op behorende bij het 60 jarig lidmaatschap, en vertelde nog enkele mooie nostalgische verhalen over Martien. Iedereen genoot hiervan en Martien nog het meeste.

Tijdens de jaarvergadering van 24 januari werd Frans Jansen lid van Vogelvereniging Laarbeek gehuldigd met zijn 60 jarig lidmaatschap. Peter Verkuijlen (oud-voorzitter van District Noord Brabant Oost) overhandigde Frans het speldje van de NBvV. Namens Vogel vereniging Laarbeek overhandigde voorzitter Tom Gruijters hem een bos bloemen en een blijvende herinnering namens de vereniging.

Op de onlangs gehouden ledenavond van Vogelvereniging De Edelzanger Veghel-Erp is Mari Manders op passende wijze gehuldigd door districtsvoorzitter Antoon Tijhuis voor zijn 50 jarig jubileum.

Binnen 'de Beerse Vogelvrienden' uit Middelbeers waren diverse jubilea, waaronder Jan van Laarhoven die 50 jaar lid was.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Tropische vogels en parkieten

L. van Kelckhoven heeft een nieuw mobiel nummer : 06-19378955
G. van Esdonk uit Drunen is gestopt als keurmeester per 1-2-2023.
T. Koenen uit Bruchem is gestopt als keurmeester per 1-2-2023.

Kleur en Postuurkanaries

E. Houwen uit Wijchen is gestopt als keurmeester per 1-1-2023.
Th. De Groot uit Zijderveld is gestopt als keurmeester per 1-1-2023.
L.P.J. van Lierop uit Helmond is gestopt als keurmeester per 1-1-2023.
Th. Van Avezaath vaste telefoon nummer komt te vervallen , is voortaan te bereiken op zijn mobiel nummer: 06-50526023
A. Konijnberg uit Eerbeek is nu ook bevoegd om postuurkanaries te keuren
J. Dieters uit Geleen is gestopt als keurmeester per 1-2-2023.
T. Daanen uit Cuijk is gestopt als keurmeester per 1-2-2023.
Geslaagde keurmeesters Kleurkanaries:
R. H. van Maanen, Bloemstraat 7, 1214 BZ Hilversum, robin2112001@hotmail.com en mobiel nummer : 06-40736848
H. van de Wetering, Lijnzaadstraat 1, 5.345 XK Oss, hans.wetering@gmail.com en telf.nr.: 0412-657202 en mobiel nummer: 06-47196472

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens de nieuwjaarsreceptie van Avicultura Woerden is Jan Venekamp gehuldigd door rayon voorzitter Leo Wooning voor zijn 60 jarig lidmaatschap van onze vogelvereniging. Jan heeft binnen en buiten de club veel betekend voor de vogelsport. Jan heeft van de NBvV een speld gekregen, voor 40 jaar Bijzondere Waardering. Hij is ruim 50 jaar lid van de Nederlandse Zebravinken Club, en heeft er zijn

sporen verdiend. Jan is ook vele jaren medebeheerder en verzorger van de Woerdense Gemeentelijke stadsvolière geweest. Hij bekleedde voor onze club vele functies binnen het bestuur, waaronder 14 jaar het voorzitterschap. Het bestuur van Avicultura Woerden heeft Jan Venekamp dan ook tot erelid benoemd, vanwege zijn grote verdienste voor onze vogelvereniging.

sel

De

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

H. Roskam, afd. Koudum (K15);
J. van der Maar, afd. Grootegast (G17);
C. vd. Brink, W. Jonker, W. de Ruiter en P. de Vries, afd. Putten (P09);
W. Willems en P. de Lepper, afd. Middelbeers (M13);
P. Schellen en W. van Zanten, afd. Zwolle 2 (Z07);
J.K. van Dijken en W. Stoter, afd. Warffum Uithuizen (W16);
P. Heesakkers, J. v. Hooft, W. Visser en G. de Wit, afd. Veghel-Erp (E32);
D. de Wilde, afd. Epe (E05);
J. Slagter en E.J. Veen, afd. Steenwijk eo (S15);

M. Peeters, T. Thijssen, M. Peters en S. Jansen, afd. Sint Anthonis (A32).

Jubilarissen 40 jaar

G. Hazenberg, afd. Grootegast (G17);
G. de Greef, Leersum (L28);
A. Versteijnen, afd. Middelbeers (M13);
H. Eikenaar, afd. Zwolle 2 (Z07);
J. van Straaten, afd. Nijkerk (N33);
A. Schild, afd. Sliedrecht (S05);
G. v. Dooren, afd. Veghel-Erp (E32);
H. van der Aa en R. Veen, afd. Steenwijk eo (S15).

Jubilarissen 50 jaar

J. van Laarhoven, afd. Middelbeers

(M13);
E. Dragt, afd. Zwolle 2 (Z07);
H. Buskes, afd. Hasselt (H22);
M. Manders, afd. Veghel-Erp (E32);
W. Weurman, afd. Epe (E05);
W. Tonnissen, H. Bens en M. vd. Straaten, afd. Sint Anthonis (A32).

Jubilarissen 60 jaar

E. Eikenaar, afd. Zwolle 2 (Z07);
A. Gort en P. Zwart, afd. Nieuw Vennepe (N39);
F. Jansen, afd. Laarbeek (L36);
J. Venekamp, afd. Woerden (W06).

Overledenen

J. van Houselt uit Gouderak was ringencommissaris en bestuurslid van V.V. "De Goudvink", afd. Gouderak (G32).

G. Nijland, Oldenzaal (O27); K. W. Benjamins, Hoogeveen (H53); W. Brand, Oostkapelle (D21);
H.J. Gerritsen, Apeldoorn (A12); J. Schliefl, Wehl (W12); GR.J.D. Kamerik, Wierden (W25);
G. van den Berg, Oldebroek (E01); J.H.M.

Fuchs, Meijel (M20); L. Horn, Eenrum (W10);
Mevr. M. C. Knuijman, Huissen (E13); K. Meijer, Boelenslaan (S32); T.W.G. Zoet, Katwijk (K01);
J.J.P. Smit, Zwaagdijk (L17); A.M.M. Kuipers, Tilburg (T10); G. A. Hafmans, Venlo (450);
P. van Buuren, Rhenen (R07); J. Tramper, Arnhem (A09); E.G. v't Westeinde, Dongen (D37);

A.H. van Eck, Son en Breugel (L36).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

Dé dieradministratiesoftware voor de kleindierfokker.

Kijk voor meer informatie op www.faunaconnect.com en probeer 1 maand volledig gratis en zonder verplichtingen.

**ZONDAG
2 April**
Van 09.00 tot 12.00 uur.

De grootste Vogelbeurs van Zuid Nederland georganiseerd door EKV'51 Venlo

Manegehal Op de Renbaan
Manegeweg 18 5916 NB Venlo
Gelegen nabij de oude grensovergang Venlo - Herungen
Tegenover de Rotterdam - Rijn - Pijpleiding

Entree €4,00

Verkopers reserveren a € 5,- p/m.
Verkoop alleen vanuit TT koolen.
Maximaal 2 vogels per kooi.

Info: www.vogelvenlo.nl
Reserveren via vogelvenlo@versatel.nl

 [@vogelvenlo](https://www.facebook.com/vogelvenlo)

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com
Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl
2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com
Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdte@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, De Lek 9, 5152 RM Drunen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
 Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Telefoon: 0164-235007
 E-mail: info@nbvv.nl
 Internet: www.nbvv.nl
 Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

De Vogel

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBVV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBVV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBVV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2023 € 42,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 32,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 38,-, Priority-post naar alle andere landen € 96,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBVV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com
 Redactieadres: per adres Bonds bureau NBVV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBVV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De

Pruimkopparkiet - wildkleur

maart

Psittacula cyanocephala

© Henk van der Meer

Als er één vogel is die zijn naam eer aan doet dan is het wel de pruimkopparkiet. De mannetjes van deze soort hebben immers een prachtige pruimkleurige kop die schitterend afgegrensd wordt door een zwarte nekband. De pruimkopparkiet behoort tot het geslacht *Psittacula*. De vogels uit dit geslacht worden gekenmerkt door hun opvallende grote bovensnavel en de lange spits toelopende staart.

De pruimkopparkiet heeft zijn verspreidingsgebied in Sri Lanka, India, Rameswaram-eiland, Oost-Pakistan en vanaf Nepal tot aan Bhutan. Ze bewonen in hoofdzaak droge en vochtige savannelandschappen en ook wel op met bos omringde landbouwgronden. Ze komen paarsgewijs of in kleine groepen voor. Hun voedsel bestaat overwegend uit zaden, vruchten, bloesems en bladknoppen. Af en toe worden ook insecten en hun larven genuttigd. De vogels broeden in hoofdzaak in holten van hoge bomen.

In avicultuur kan als basisvoeding aan pruimkopparkieten een goede zaadmengeling voor parkieten worden gegeven. Om tot een volwaardige voeding te komen kan aan het zaadmengsel een krachtvoermengsel van geweekt kiemzaad en eivoer/universeelvoer (1:1) worden toegevoegd. De verhouding tussen het zaad en het krachtvoermengsel moet ongeveer één op één zijn. Verder dienen dagelijks afwisselend vruchten, bessen (rozenbottels, vuurdoorn, bramen, bosbessen en dergelijke) en groenten te worden verstrekt. In de periode dat de vogels jongen hebben is het belangrijk dat ze de beschikking hebben over dierlijke eiwitten. Het eiwitpercentage van het krachtvoer moet dan ongeveer op 20% liggen. Omdat de meeste commerciële eivoeders dit eiwitgehalte niet halen is het verstandig dit aan te vullen. Daarnaast moeten de vogels dagelijks de beschikking hebben over fris bad- en drinkwater en mogen ook vogelmineralen (grit) en maagkiesel niet ontbreken. Om aan hun knaaglust te voldoen is het raadzaam regelmatig verse berken-, wilgen- en/of fruitboomtakken te verstrekken.

Willen we met pruimkopparkieten op een tentoonstelling voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen dan is de conditie van de vogel(s) een eerste vereiste. Daarnaast moet bij de pruimkopparkiet ook goed op het formaat en het model van de vogel gelet worden. Te iele en/of te smalle vogels zullen namelijk nooit voor een hoog puntenaantal in aanmerking komen.

Wat de kleur betreft van de vogels is het van belang dat deze helder en egaal is en niet vlekkelig overkomt. Bij de tekening van de man is het van belang dat de zwarte nekband strak afgelijnd is en niet te smal/fijn. De schoudervlek moet strak zijn en de vorm van een driehoek hebben. Poppen hebben een paarsgrijze kop en missen de zwarte nekband. Wel bezit een pop een gele nekband, deze vloeit iets over in de nek/rugdek. Poppen missen ook de schoudervlek, mochten ze deze toch iets tonen dan wordt dat bestraft als een kleurfout.

Adri van Kooten

use/

www.nbv.nl

De /